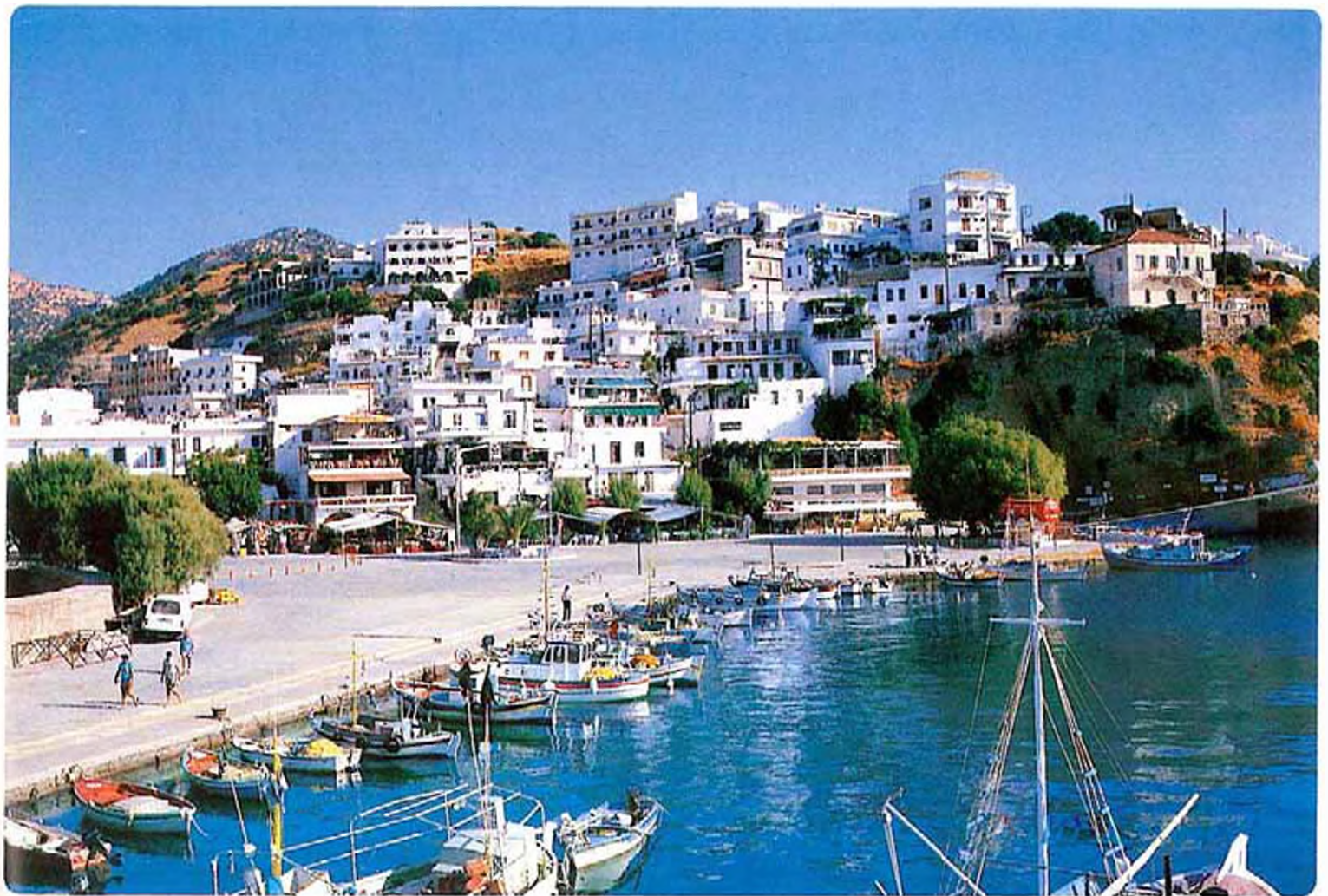

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 28 • ΙΟΥΝΙΟΣ 1994

Αφιερωμένο στο Δαίδαλο και Ικαρο που πέταξαν από την Αγία Γαλήνη

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας αισθάνεται την υποχρέωση να σας ευχαριστήσει για τη συμπαράσταση που δείξατε στη διετία Ιούνιος 1992 - Μάιος 1994 και σας καλεί να στηρίξετε το ίδιο θερμά και το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, που εξελέγη στις πρόσφατες εκλογές του Μαΐου. (Αναφερόμαστε σ' αυτό το θέμα σε άλλη σελίδα).

Θέλουμε να **πιστεύουμε** ότι κι εμείς με την **πολύτιμη βοήθειά σας**, ανταποκριθήκαμε στο έργο μας την προηγούμενη διετία.

Νομίζω ότι και οι εκδηλώσεις που πραγματοποιήσαμε και οι γιορτές στο **«Στέκι του Συλλόγου»** μας ήταν πετυχημένες χάρη **στο δικό σας κέφι και ενθουσιασμό**.

Θα θέλαμε όμως να σταθούμε σε ένα ιδιαίτερο γεγονός που συντελέστηκε στην προηγούμενη διετία 1992 - 1994: Τέθηκαν οι βάσεις για τη δημιουργία του μνημείου **ΙΚΑΡΟΥ ΚΑΙ ΔΑΙΔΑΛΟΥ** στην Αγία Γαλήνη.

Ο Σύλλογός μας και όλοι **οι φορείς του χωριού αποφάσισαν να κινητοποιηθούν για την κατασκευή αυτού του μνημείου, το οποίο, όχι μόνο για ιστορικούς, αλλά και για πολιτιστικούς και τουριστικούς** ακόμη λόγους είναι απαραίτητο για την Αγία Γαλήνη.

Αποτελεί χρέος μας να καταβάλλουμε όλοι μας κάθε προσπάθεια για την υλοποίηση του έργου αυτού.

Τελειώνοντας ευχόμαστε **κάθε επιτυχία στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο** του Συλλόγου και **καλό καλοκαίρι** σ' όλους τους **συγχωριανούς και φίλους** μας.

ΑΘΗΝΑ, ΙΟΥΝΙΟΣ '94
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΕΩΣ ΜΑΪΟ 1994

(Επιμέλεια: Απόστολος Τσακίρης
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου)

1. 9 Ιανουαρίου 1994.

Στις 9 Ιανουαρίου 1994 κόψαμε την πίτα στα γραφεία του Συλλόγου μας, όπως κάνουμε κάθε

χρόνο. Πολύς κόσμος ήταν μαζεμένος εκεί. Υ-

πήρχε κέφι, ήταν καλή παρέα, οπότε όλοι περάσαμε καλά. Έχουμε μάλιστα και δυο φωτογραφίες από το κόψιμο της βασιλόπιτας.

–Στην πρώτη φωτογραφία βλέπουμε τον Παπά - Νικολή τον Κουτσαυτάκη να κόβει τη βασιλόπιτα. Από δεξιά τον παρακολουθούν ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο Γιώργος Νικηφοράκης, και οι «πανταχού» παρόντες στις εκδηλώσεις του χωριού μας Μήτσος Βογιατζάκης δεξιά και Στέλιος Μιχελιδάκης αριστερά του Παπά - Νικολή.

–Στη δεύτερη φωτογραφία την πίτα κόβει ο Νίκος Δασκαλάκης, φίλος μας και δημοσιογράφος των «Κρητικών Νέων», ενώ τον παρακολουθούν δεξιά του ο Πρόεδρος Γ. Νικηφοράκης και αριστερά του ο πολυγραφώτατος Μανούσος Παπαδάκης.

Για την ιστορία αναφέρουμε ότι τις πίτες έκοψαν οι Γιώργος Νικηφοράκης, Πρόεδρος του Συλλόγου μας, ο Παπά - Νικολής ο Κουτσαυτάκης, η Νίτσα Μανούσου Παπαδάκη, ο Μήτσος Βογιατζάκης, η Ρένα Στελ. Βελουδάκη, ο Χρήστος Ασημακόπουλος, η Ηλέκτρα Μιχελιδάκη, ο Νίκος Δασκαλάκης, δημοσιογράφος των «Κρητικών Νέων», ο Στέλιος Μιχελιδάκης και ο Μανώλης Πατεράκης.

2. 5 Μαρτίου 1994 (Αποκριάτικος χορός).

Το Σάββατο 5 Μαρτίου έγινε το αποκριάτικο γλέντι του Συλλόγου μας. Φέτος ήταν μια διαφορετική περίπτωση. Είχαμε συζητήσει προ πολλού ότι αφού είχαμε το «στέκι» μας γιατί να μην προχωρήσουμε και στην ετήσια αποκριάτικη εκδήλωση στα γραφεία μας; Και νομίζω ότι επέτυχε το τόλμημα, γιατί μαζεύτηκε πολύς κόσμος σαν να γινόταν το γλέντι σε κάποιο από τα καθε-

τικά Κέντρα που μέχρι τότε κάναμε τους χορούς.

Αλλά το βασικό στην εκδήλωση αυτή, θα έλεγα ότι ήταν το πολύ και συνεχές κέφι όλων των συγχωριανών μας πρωτοστατούντος του Νίκου του Παπαγιαννάκη με τις υπέροχες εμφανίσεις, όπως βλέπετε και στις παραπάνω φωτογραφίες.

–Στην πρώτη φωτογραφία τον βλέπουμε με τον Πρόεδρο του Συλλόγου, το Γιώργο το Νικηφοράκη και στη δεύτερη με τον Κώστα τον Λινοξυλάκη. Στην τρίτη φωτογραφία διακρίνουμε τον κ. Πατεράκη, την Καίτη Λινοξυλάκη, τη Ρένα Καρτάλου, την Έλλη και Μανώλη Βασιλονικολιάκη και στην τέταρτη φωτογραφία πολλούς συγχωριανούς μας.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό της βραδιάς ήταν το πολύ και νόστιμο φαγητό που σερβίραμε (αί-

γα βραστή με πιλάφι και κοτόπουλο με πατάτες).

Γενικά θα έλεγα ότι η αποκριάτικη βραδιά στο στέκι μας ήταν επιτυχημένη και καλό θα ήταν να επαναληφθεί.

3. 10 Απριλίου 1994.

Η ετήσια εκδρομή του Συλλόγου μας έγινε φέτος στις Λίμνες Καστριάς Καλαβρύτων. Ευτυχώς ο καιρός ήταν καλός και έτσι μπορέσαμε και απολαύσαμε την εκδρομή. Στο δε πούλμαν επικρατούσε αρκετό κέφι. Αλλά γι' αυτό σας παραθέτω ένα ποίημα του Νίκου του Παπαγιαννάκη:

–Ξανά εδώσαμε παρόν, οι χωριανοί και φίλοι και κάναμε μια εκδρομή, στις 10 του Απρίλη.

–Κάτω στην Πελοπόννησο, στις Λίμνες Καλαβρύτων

Αγαπητοί μου χωριανοί, το πρόγραμμά μας ήταν:

–Θαυμάσαμε με προσοχή τα διάφορα τοπία Και στο μυαλό μας έμεινε ωραία φαντασία.

–Στο γυρισμό καθήσαμε, για να ξεκουραστούμε

στην Τρίπολη παρακαλώ, να φάμε και να πιούμε.

–Αφού ετελειώσαμε, και βγήκαμε στο κέφι στο πούλμαν μέσα μπήκαμε, για να μας επιστρέψει.

–Γέλια - χαρές - ανέκδοτα, κι ωραίες μαντινάδες

Αλκμήνη - Βαγγελιώ, που είναι αδελφάδες.

Νικ. Παπαγιαννάκης

Επίσης παραθέτω και ένα άλλο ποίημα, γραμμένο από μια φίλη του Συλλόγου μας, την κ. Καίτη Χατζηευστρατίου.

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

–Αγία Γαλήνη γραφική,
στην Κρήτη μας φαντάζεις,
πανέμορφη και αγέρωχη
το Λιβυκόν κοιτάζεις.

Με τον πλατύ τον ποταμό
λιμάνι ποταμίδα
κοντά στο Κέτρος το βουνό
μοιάζεις σαν ηλιαχτίδα.

Τη Γαύδο έχεις φόντο σου

κι ο Πρέβελης κοντά σου
σαν σ' εύρει η Πανσέλληνος
οι ομορφιές κοντά σου.

Έχεις κοπέλια διαλεχτά
καμαρωτούς λεβέντες
του Ρέθυμνου Σταυραετοί
χωρίς πολλές κουβέντες.

Κι οι κοπελιές σου λυγερές
όμορφες ξεχωρίζουν
που τις καρδούλες των αντρών
ξέρουν να κουλαντρίζουν.

Κι' αν φύγουν και ξενιτευτούν
τον τόπο τους πονάνε
κι όσο μακριά και αν βρίσκονται
πάντα σ' αυτόν γυρνάνε.

Και μένουν στην παράδοση
για τ' όμορφο χωριό τους
και το παίρνουν το μήνυμα
στην κόρη και στο γιό τους.

Σας εύχομαι από καρδιάς
πάντοτε ενωμένοι
οι συντοπίτες νάσαστε
και πάντα αγαπημένοι.

Για του χωριού σας το καλό
που η Αγία Γαλήνη
φροντίστε όλοι χωριανοί
πανέμορφη να μείνει.

Η καλή φίλη του Συλλόγου σας
Καίτη Χατζηευστρατίου

4. Κυριακή 29 Μαΐου 1994.

Εκλογές στο Σύλλογό μας για την ανάδειξη
του νέου μας Διοικητικού Συμβουλίου.

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου
μας έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ιωάννης Φωτάκης του Κων/νου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μηνάς Μηναδάκης του
Γεωργίου

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Απόστολος Τσακί-
ρης του Νικολάου

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Γιώργος Τρουλι-
νός του Μιχαήλ

ΤΑΜΙΑΣ: Αντώνης Παπαγιαννάκης του Νικο-
λάου

ΜΕΛΗ: Βελουδάκης Στέλιος του Μύρωνος
Βεργαδής Μιχάλης του Νικολάου
Μαρκάκης Ηλίας του Εμμανουήλ
Μηναδάκης Χρήστος του Εμμανουήλ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ:

Κώστας Γιασαφάκης του Μιχαήλ
Γιώργος Νικηφοράκης του Στεφάνου
Νίκος Παπαδογιάννης του Εμμανουήλ

Τελειώνοντας θα ήθελα να σας υπενθυμίσω
και τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις που έχει προ-
γραμματίσει ο Σύλλογός μας στο χωριό μας.

Η πρώτη είναι το γλέντι την ημέρα της Πανα-
γίας, στις 15 Αυγούστου, ημέρα Δευτέρα, το
οποίο θα γίνει το βράδυ σε κέντρο του χωριού
μας.

Η δεύτερη είναι η εκδρομή που θα κάνουμε
τη Τετάρτη 17 ή την Πέμπτη 18 Αυγούστου σε
περιοχή της Κρήτης.

Περισσότερες λεπτομέρειες θα μάθουμε στο
χωριό, όπου θα βρεθούμε όλοι τον Αύγουστο.

Κλείνοντας, εύχομαι καλό καλοκαίρι σε όλους
τους συγχωριανούς και φίλους μας.

Δύο ενδιαφέρουσες ημέρες σ' ένα χρόνο

Βουτηγμένη στη γαλήνη της η Αγία Γαλήνη
της δωδεκαετίας 1925 - 1938 ποθούσε κάτι το
ξεχωριστό κάτι σαν επεισόδιο να γίνει κάποια
μέρα για νάχουν να λένε στα καφενεία οι άνδρες
και στις γειτονιές οι γυναίκες που τρώγονταν
περισσότερο για κουβεντούλα και σχόλια. Ση-
μειωτέον εκτός των πολλών καφενείων που σύ-
χναζαν οι άνδρες στο χωριό του Χριστοφάκη,
του Κοσμά, του Μύρου Τυροκομάκη, ήταν και
του Πετρουλάκη στην πάνω γειτονιά όπου σύ-
χναζε μόνο ο Φώτης, ο Γιώργης Αποστολάκης
και ο τελώνης ο Φωτάκης για νάχει την ευκαιρία
να εποπτεύει τις βάρκες στο λιμάνι. Στην κάτω
γειτονιά στην πλατεία των Μαμαλάκηδων ήταν
τα καφενεία του Βαρελά, του Βουλγαράκη και
δίπλα στο εργοστάσιο το καφενείο του Γιάννη
του Δουκάκη, με ωραίο κήπο αλλά εκεί σύχνα-
ζαν τα βραδάκια οι νεαροί για να πιούν το ούζο
τους και να παίξουν την πρέφα τους. Παραλείπω
το καφενείο του Χαρίδημου γιατί εκεί ήταν το

στέκι των ψαράδων, των τρατάρηδων και άλλων ξενοχωριανών ναυτικών και συνεπώς δε σχολιάζαν τα τυχόντα συμβάντα του χωριού μας. Όσο για τις γυναίκες εκείνες έκαναν συνάθροιση δίπλα στο κεντρικό πηγάδι (πηγαίδα), στα Νικηφοριανά δίπλα από το πηγάδι της γειτονιάς και στα μέσα γαυγιώτικα. Έξω από το σπίτι του Παπά Γιάννη. Μελαμπιανοί στην καταγωγή οι τότε Αγιογαληνιώτες είχαν κληρονομήσει τη ροπή προς τα σχόλια και την κριτική.

Μια ανισόρροπη όμως κλιματολογικώς χρονιά τους έδωσε δύο επεισοδιακές ημέρες κι έτσι είχαν θέματα να ξεδώσουν και να απασχοληθούνε.

Η μια ήταν στις 29 Απριλίου, έχω ξεχάσει το έτος και ούτε ημερομηνία θα θυμόμουν εάν ο Μπεργαδής, σαν να τον βλέπω ακόμα στημένο έξω από το μαγαζί του και μάλιστα στη μέση του δρόμου που πάει προς το καφενείο του Βουλγαράκη και του Βαρελά, του έλεγε με δυνατή φωνή ώστε να τον ακούσουν όλοι «Να το θυμάστε μωρέ κοπέλια πως στις 29 Απριλίου χιόνισε στην Αγιογαλήνη». Εκεί που δε χιόνιζε παρά κάθε δέκα χρόνια μια φορά και κάθε φορά ήταν σημαντικό γεγονός για μικρούς και μεγάλους να παίζουν χιονοπόλεμο και το βράδυ οι μεγάλοι να γλεντήσουν μέχρι πρωίας, την χρονιά αυτή την παράξενη χιόνισε στη 29 Απριλίου.

Θυμάμαι το Γιώργη το Χριστοφοράκη του Παπαδονικολή να λέει και να ξαναλέει στο γλέντι και μετά απ' αυτό στην απαραίτητη καντάδα, την μαντινάδα:

*Ψεύτικη είν' η αγάπη σου
σαν τ' Απριλίου το χιόνι
όπου το κάνει το πρωϊ
και ως το βράδυ λιώνει.*

Χιόνισε βέβαια αλλά το ανοιξιάτικο - καλοκαιρινό θάλεγα κλίμα της Αγίας Γαλήνης δεν επηρεάστηκε, κι έτσι ως το βράδυ, προς μεγάλη λύπη των Αγιογαληνιωτών το χιόνι είχε λυώσει.

Στο επόμενο τεύχος θα προσπαθήσω να θυμηθώ λεπτομέρειες για να σας διηγηθώ όσο μπορώ πιο ζωντανά τη δεύτερη επεισοδιακή μέρα της χρονιάς που έγινε λόγω ενός τρομερού μελτεμιού, τόσο τρομερό που σμπάράλιασε τα νεύρα των Αγιογαληνιωτών.

Έχετε γειά
Ο ξεχασάρης

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Πολλοί ήτανε οι Αγιογαληνιώτες και Αγιογαληνιώτισσες που αυτοσχεδίαζαν μαντινάδες στα γλέντια και στα πανηγύρια που μιλούσαν για έρωτα, για αγάπη, για χαρές, για λύπες, για ομορφιά, για φτώχεια, για βάσανα κ.α. Η Μαρούλη Μαρκουλάκη παρά τη μεγάλη ηλικία της θυμάται τις μαντινάδες που τραγουδούσε ο πατέρας της Μηνάς Μηναδάκης.

Πάλι ξανά 'βαλέστονε, το σάκκο το καρνάδο, και τη μεταξωτή ποδιά, θαρρείς πως θα σε πάρω.

Μα όποιος τα λόγια σου γροικά και τσ' όρκους σου πιστεύει, στη θάλασσα πιάνει λαγούς και στη στεριά ψαρεύγει.

Μέρες και μέρες μου μιλείς, και μέρες μου γκρινιάζεις, μα δε κατέχω αγάπη μου τίνος διαόλου μοιάζεις.

Άλλες μαντινάδες που τραγουδήθηκαν εκείνη την εποχή είναι:

Να σ' αγαπήσω ήθελα, μάνε δενδρί στη μέση, και παρακάlie το Θεό να μαραθεί να πέσει.

Ήμουνα κράχτης πετεινός, μα δα στα γερατιά μου, να με τσιμπούν οι όρniθες δεν το βαστά η καρδιά μου.

Τα μεγαλεία τα πολλά πρέπει να τα μισούμε και του θανάτου το νερό όλοι μας θα το πιούμε.

Το άνθος τση νιότης μου, δε θέλω να πουλήσω, μόνο σ' εκείνη π' αγαπώ, σ' αυτή θα το δωρήσω.

Από τα μάτια ο έρωτας στα χείλη κατεβαίνει κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δε βγαίνει.

Παράκληση όποιος θυμάται μαντινάδες της παλιάς εποχής των παπουδογιαγιάδων μας θα είναι μεγάλη προσφορά για το περιοδικό μας αν μας τις στείλει.

Η μαντινάδα

Κατέβαζε μονορούφι, με νεροπότηρα, το κόκκινο κρασί κι έπαιζε, χωρίς σταματημό, το λαγούτο του.

Έπαιζε και τραγουδούσε και, κάθε τόσο, αυτοσχεδίαζε μια μαντινάδα για το σπιτονοικοκύρη, για την κυρά του, για τη μεγάλη τους θυγατέρα, για την ωραία Αποκορωνιώτικη συντροφιά, που γλεντούσε στα Χανιά.

Ξαφνικά, μια πανέμορφη κοπέλα, με άσπρο πανταλόνι, νεοφερμένη στο γλέντι, πήγε και κάθισε απέναντί του. Σάλεψε το μυαλό του Γιαγκουλή! Και πριν η κοπέλα προλάβει να πάρει ανάσα, της συνταίριαξε τη μαντινάδα και της τη σέρβιρε: «Εκείά π' αγγίζει η χέρα σου ν' αγγίζει κι η δική μου και τ' αποξημερώματα, ας έβγαине η ψυχή μου...».

Η κοπέλα, που όσην ώρα τραγουδούσε ο Γιαγκουλής τη μαντινάδα του, είχε τα χέρια της, σταυρωτά, πάνω στα στήθη της, κοκκίνισε, από ντροπή τα ξεσταύρωσε και τα κατέβασε στα πόδια της. Ύστερα γέμισε κρασί το ποτήρι του λαουτιέρη, τον κέρασε και τον παρακάλεσε: «Θα μου παίξεις ένα συρτό, να σου τραγουδήσω κι εγώ;».

Ο Γιαγκουλής, άλλο που δεν ήθελε. Το γύρισε αμέσως στο συρτό, ενώ τα μάτια του λάμπανε από χαρά. «Για σκέψου», έκανε με το νου του, «να 'σαι εξήντα χρόνων και χάρη σ' αυτό το διαολεμένο το όργανο, το λαγούτο, να σ' ερωτεύονται εικοσάχρονα κοριτσόπουλα σαν τα κρύα νερά...».

Δεν πρόφτασε ν' αποτελειώσει τη σκέψη του και το κορίτσι έπιασε να τραγουδά: «Λαμποκοπούν τα μάτια μου ως σε γλυκοθωρούνε...». Ο Γιαγκουλής, ένοιωσε ν' ανοίγει ο ουρανός, στο άκουσμα αυτών των στίχων. Έσκυψε με περίσσιο πάθος πάνω στο λαγούτο περιμένοντας τη συνέχεια της μαντινάδας, ενώ η καρδιά του χτυπούσε τρελά. Κι η συνέχεια ήρθε. Κι ήταν αυτή:

«Έχεις ένα μονόκαννο, μα το μπαρούτι πούναι;».

Η Αποκορωνιώτικη συντροφιά, έπιασε να γελάει με χίλια στόματα. Όσο για τον Γιαγκουλή, έριξε τα μάτια κάτω και της ριμάρισε όλος οδύνη: «Που πήγαινα γυρεύοντας καλά μου να τα πάθω. Μια μαντινάδα μούφτιαξες και μ' έστειλες στον Τάφο...».

Σημ.: Από την Αθηναϊκή εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ στις 4-5-1984 του Λευτέρη Παπαδόπουλου.

Καλόπιστες παρατηρήσεις

Συνηθίζεται όσον αφορά τα κοινά και τη διαχείρισή τους από εκλεγμένους ή μη εκπροσώπους των να ακούγονται μόνο «κριτικές φωνές» οι οποίες σ' αρκετές περιπτώσεις αγγίζουν τα

όρια της κακίας - ίσως σε μερικές περιπτώσεις όχι χωρίς λόγο - αρκετές όμως φορές κακόβουλα και μόνο για ανταγωνιστικούς λόγους.

Το ίδιο πιστεύω ισχύει και για την Κοινότητα Αγίας Γαλήνης και τους εκλεγμένους εκπροσώπους της όλο το τελευταίο διάστημα και θα έλεγα ιδιαίτερα την τελευταία οχταετία.

Δείγμα δε όλης αυτής της νοοτροπίας του κόσμου (της αρνητικής μόνο) είναι ότι όση μελάνη κι αν έχει χυθεί για κριτική της Κοινότητας στο περιοδικό μας των Αγιογαληνιωτών (ελπίζω να έχω το δικαίωμα να χρησιμοποιώ πρώτο πληθυντικό πρόσωπο) είναι ενάντια, χωρίς κανείς απολύτως να έχει τολμήσει να γράψει μια καλή κουβέντα για ένα τουλάχιστο θετικό, που πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια. Αρκετές δε φορές ακόμα και σε επώνυμα άρθρα αγνοείται εντελώς ή και πρόσωπα τα οποία έχουν προσφέρει και εξακολουθούν να προσφέρουν και να χάνουν αρκετό από το χρόνο τους, αλλά και οικονομικά (αντίθετα απ' ότι λένε οι κακές γλώσσες ότι εισπράττουν, υποτίθεται χρηματιζόμενοι).

Έτσι νομίζω ότι το άρθρο του αγαπητού Νίκου Νοδαράκη ήταν λαθεμένο και για το λόγο ότι παρέλειψε εντελώς μα εντελώς μια ελάχιστη αναφορά στην Κοινότητα Αγίας Γαλήνης και ειδικότερα ίσως σε πρόσωπα τα οποία έπρεπε και τα οποία έχουν προσφέρει και εκεί και παλαιότερα στον Πολιτιστικό Σύλλογο με τις τόσες όμορφες εκδηλώσεις τις οποίες έκανε και τις οποίες ξαφνικά ξεχάσαμε.

Εγώ απλώς θα θυμίσω μερικά επιτέλους έργα στα οποία τα έβγαλε επιτυχώς πέρα η Κοινότητα έστω και μετά από κόντρες - συζητήσεις ή και χάσιμο χρόνου μερικές φορές, εκτός από τα πολιτιστικά στα οποία είναι φανερό ότι έχουν προσφέρει τα μέγιστα μόνον ορισμένα άτομα (π.χ. Γιώργος Κοτζανάκης, Μανώλης Τρουλλινός κ.λπ. δεν ξεχνώ κανέναν αλλά αναφέρω ενδεικτικά ονόματα για πειθώ).

α. Βιολογικός Αγίας Γαλήνης (έστω όπως υπάρχει).

β. Πλακόστρωση δρόμων.

γ. Λειτουργία Πάρκου Αγίας Γαλήνης (θέση Λουκουμάς).

δ. Σκέπασμα (τέλειωμα) ρυακιού (ξεχασμένα αυτά;)

ε. Αγορά ακινήτου για μελλοντικό κέντρο αθλητικό και νεότητας.

στ. Προστασία ανθρώπινων ζώων με περίφραξη μεσακού και Αλικιών.

ζ. Αγορά απορριμματοφόρου - κάδων.

η. Λειτουργία φρεατίου στην παραλία για τα λύματα των καταστημάτων.

θ. Προφύλαξη του λιμανιού με το τελείωμα του «μπράτσου» της Μαρίνας και παρά τις αντίθετες απόψεις και προβλήματα που υπάρχουν για λύση.

ι. Κατασκευάζεται τώρα - ελπίζουμε μέχρι τέλους Ιουλίου να λειτουργήσει - αγωγός μήκους 350 μ. εντός της θάλασσας από τον κ. Σχοινά ο οποίος θα λύσει τεράστια οικολογικά προβλήματα.

κ. Δημοπρατούνται δύο έργα άμεσης προτεραιότητας, το ένα είναι επέκταση και βελτίωση βιολογικού καθαρισμού, προυπολογισμού 40.000.000 δρχ. και το άλλο κατασκευή δεξαμενής ύδρευσης, προυπολογισμού 15.000.000 δρχ.

Και για να τελειώνω ο «άθλος» της Κοινότητας, η διαμόρφωση της παραλίας από «μίνι» σε «μάξι» και λειτουργικότερη την έκανε (θα γίνει δε κι όμορφη μετά από το φύτευμα δέντρων και φυτών), κι ας μας υποδείξουν «οι ιθύνοντες» ένα μέρος με τέτοια προβλήματα καταφέρθηκε να βρεθεί συνένεση και να χαλαστούν ατομικές επιχειρήσεις ή κομμάτια αυτών προς όφελος του κοινού καλού.

Όλα τα παραπάνω γράφτηκαν με τη λογική όχι των προτερημάτων μόνο (σίγουρα υπάρχουν μεγάλα προβλήματα ακόμα και θα δημιουργούνται ολοένα και νέα - έχουν γίνει άλλωστε και λάθη ή παραλείψεις) αλλά εκφράζουν συγχρόνως και μια πικρία εναντίον της τάσης των ανθρώπων να βλέπουν μόνο ελαττώματα και αρκετές φορές εκεί που δεν υπάρχουν.

Πιστεύω ότι πρέπει να μάθουμε να αποδίδουμε και τα καλά και τα άσχημα οποτεδήποτε κι αν αυτό είναι αναγκαίο και για οποιοδήποτε πρόσωπο δηλαδή: «Τα του Καίσαρος τω Καίσαρι».

Ευχαριστώ για την κατανόηση

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

• Το Γενικό Χημείο του Κράτους μετά από δείγματοληπτικό έλεγχο, έκρινε κατάλληλες για κολύμβηση όλες τις παραλίες του νομού Ρεθύμνης.

• Η Κοινότητα Αγίας Γαλήνης στις 31-5-94 παρέθεσε γεύμα σε οκτώ (8) καλλονές από την Τσεχία. Οι οκτώ καλλονές έκαναν επταήμερο ταξίδι στην Κρήτη έπαθλο που κέρδισαν σε διαγωνισμό ομορφιάς. Τις καλλονές συνόδευαν δημοσιογράφοι και οπερατέρ.

• Πληροφορηθήκαμε ότι η ΡΕΘΕΜΝΙΑΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ αγόρασε το δεύτερο επιβατικό σκάφος της. Το νέο απόκτημά της είναι Ιαπωνικής κατασκευής και ναυπηγήθηκε πριν 12 χρόνια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΟ 1994

Α. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ.

1. Την 5-2-94 η Ευθαλία και ο Αντώνης Μπαγιαρτάκης απέκτησαν το πρώτο τους παιδί αγόρι.

2. Την 4-5-94 η Καλλιόπη και ο Εμμανουήλ Μαμαλάκης του Κων.νου απέκτησαν το δεύτερο τους παιδί αγόρι.

3. Την 21-5-94 η Ασπασία και ο Μιχάλης Σφακιανάκης απέκτησαν το πρώτο υιό παιδί αγόρι.

Β. ΓΑΜΟΙ.

Δύο πολιτικοί γάμοι έγιναν τον μήνα Μάιο και Ιούνιο στο γραφείο της Κοινότητας. Και στις δύο περιπτώσεις οι νεόνυμφοι ήταν Γερμανοί Υπήκοοι.

Γ. ΘΑΝΑΤΟΙ.

1. Την 6-4-94 πέθανε και τάφηκε στο χωριό ο Μιλτιάδης Μπαντινάκης του Εμμανουήλ σε ηλικία 76 χρονών.

2. Την 19-4-94 πέθανε και τάφηκε στο χωριό η Αναστασία Πελαντάκη σύζ. Χαραλάμπους σε ηλικία 87 χρόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αποπερατώθηκε το έργο «ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ» στην παραλία της Αγίας Γαλήνης το οποίο έγινε με πόρους της Κοινότητας και κόστι-

σε 15.000.000 δρχ. Ο πεζόδρομος αυτός, κατά γενική ομολογία, ομόρφηνε και «σουλούπωσε» την παραλία μας και αναμένεται να αποτελέσει πόλο έλξης των παραθεριστών κατά τη θερινή περίοδο.

Ξεκίνησε το έργο «υποθαλάσσιος αγωγός» μήκους 350 μ., που σύμφωνα με την άποψη των ειδικών θα λύσει το πρόβλημα της μόλυνσης της θάλασσάς μας, σε συνδυασμό με το βιολογικό (που ήδη λειτουργεί). Το κόστος του έργου αυτού (48.000.000) θα καλυφθεί από πόρους της Κοινότητας και το ΕΑΠΤΑ (Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης).

Συμπληρωματικά στοιχεία για τα έργα Κοινότητας Αγίας Γαλήνης.

—Τα 48.000.000 δρχ. που θα κοστίσει ο «υποθαλάσσιος αγωγός λυμάτων» θα καλυφθούν ως εξής: Τα 30.000.000 δρχ. από το ΕΑΠΤΑ και τα 18.000.000 δρχ. θα πρέπει να βρει η Κοινότητα.

—Δημοπρατείται σύντομα το έργο «βελτίωση και επέκταση βιολογικού καθαρισμού Αγίας Γαλήνης» προϋπολογισμού δαπάνης 40.000.000 δρχ.

Πίστωση 1994 10.000.000 δρχ.

Πίστωση 1995 30.000.000 δρχ.

Η χρηματοδότηση είναι από τα ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα του 2ου Πακέτου Ντελόρ με συμμετοχή της Κοινότητας 10%

—Δημοπρατείται το έργο «δεξαμενή - ύδρευσης Αγίας Γαλήνης» προϋπολογισμού 15.000.000 δρχ. και χρηματοδότηση από το Νομαρχιακό πρόγραμμα ΣΑΝΤ 1.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Επιμ. Κώστας Κ. Λινοξυλάκης

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ.

—Η Πόπη Ιωάν. Γεωργιάδη (κόρη της Κατίνας Ν. Παπαδάκη) στις 4-1-1994 γέννησε στην Αθήνα αγοράκι. —Η Καίτη Ανδ. Πύρρου (το γένος Δημητρίου Βογιατζάκη γέννησε στην Αθήνα στις 26-4-1994 κοριτσάκι.

—Η Μανωλία Αθαν. Κουτσοθανάση (το γένος Μανώλη Χ. Παπαδογιάννη) την 26-4-94 γέννησε στην Αθήνα αγοράκι.

—Η Άρια Κων. Γκατζάρου (το γένος Εμμ. Γιαμαλάκη) στις 6-1-1994 γέννησε στην Αθήνα αγοράκι.

—Η Βάνα Ν. Κασιμάτη (το γένος Σταμάτη Παπουτσάκη) γέννησε στις 28.5.94 στην Αθήνα κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ.

Στις 22-5-94 βαπτίστηκε η κόρη του Απόστολου και Χρυσούλας Τσακίρη στην εκκλησία του Αγίου Σώστη. Το όνομα αυτής Χριστίνα.

ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΓΑΜΟΥ

Η Νίτσα Εμ. Βασιλονικολιδάκη (κόρη της Έλλης Χαρ. Λινοξυλάκη) έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου στην Αθήνα με το Διονύσιο Σιγουράκο. Ευχόμεθα καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ.

—Η οικογένεια Νίκου και Δέσποινας Παπαγιαννάκη πάντρεψαν το γιό τους Αντώνη στην Αθήνα στις 8-1-1994 με την εκλεκτή της καρδιάς του Κατερίνα Κόλλια, καθηγήτρια. Ευτυχισμένοι οι δύο νέοι που ένωσαν ζωή και όνειρα, αφού δέχτηκαν τις ευχές συγγενών και φίλων τους, παρέθεσαν γεύμα στο κέντρο ΖΟΦΡΙΑ. Πλούσιο το φαγοπότι και μεγάλο το κέφι που κράτησε

μέχρι πρωίας. Καμαρώστε στην φωτογραφία την οικογένεια Παπαγιαννάκη με τους νιόπαντρους.

—Η οικογένεια Γεωργίου και Μαρίας Παπαδογιάννη πάντρεψαν την κόρη τους Μανωλία στις 6-5-94 με τον Γιώργο Γεωργίου. Οι νεόμυθοι, αφού δέχτηκαν τις ευχές συγγενών και φίλων, παρέθεσαν γεύμα σε κέντρο.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ.

—Ο Γεώργιος Ευστ. Κοσιώνης (γιός της Μαρίας Ευαγγ. Παπαδογιάννη) έχοντας και πτυχίο

Ραδιολόγου των ΤΕΙ Αθηνών κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στο τρίτο έτος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

–Ο Φραγκάκης Χαράλαμπος του Ιωάννου πτυχιούχος ΤΕΙ τμήματος Λογιστικής πέτυχε κατόπιν εξετάσεων και μάλιστα τέταρτος της Σχολή Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Τους ευχόμεθα πάντα επιτυχίες.

ΘΑΝΑΤΟΙ.

–Στις 7-2-1994 πέθανε στην Αθήνα η Μαρία Φωτίου (το γένος Ιωάννου Πετρακάκη ή η Μαρία του Παπά όπως την γνώριζαν πολλοί) σε ηλικία 82 χρόνων.

–Τον Ιανουάριο 1994 πέθανε σε ηλικία 47 χρόνων η Άννα Αβραάμ Αυγουστάκη.

–Στις 28-4-1994 πέθανε στην Αθήνα η Μαρία Μιχαλούδη (το γένος Εμμανουήλ Μαρκάκη ή η Μαρία του Χαρκιά) σε ηλικία 74 χρόνων.

–Ο αιφνίδιος θάνατος από τροχαίο ατύχημα της Άννας Κων. Γρηγοριάδη (κόρη της Βαρβάρας Νικ. Παπαδάκη) την 15-6-1994 συγκλόνισε την παροικία των Αγιογαληνιωτών της Αθήνας. Η εκλειπούσα ηλικίας 29 χρόνων είχε σπουδάσει Αρχαιολόγος στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πριν τρία χρόνια περίπου είχε διορισθεί και υπηρετούσε στη Ρόδο όπου και έπεσε θύμα τροχαίου δυστυχήματος από διερχόμενο μοτοποδήλατο. Περισσότερα θα διαβάσετε σε άλλη στήλη του περιοδικού.

–Στις 18-6-1994 πέθανε στην Αθήνα ο Μιχάλης Θεμιστ. Βελουδάκης σε ηλικία 79 χρόνων.

–Στις 5-3-1994 ο φαρμακοποιός Μαθιός Νικ. Βουλγαράκης πέθανε στο Τυμπάκι σε ηλικία 67 χρόνων.

–Στις 30-3-1994 πέθανε και τάφηκε στην Κόρινθο ο συμπολίτης μας Γεώργιος Εμ. Μπαντινάκης.

Μ Ο Ν Α Σ Τ Η Ρ Ι Α Κ Ρ Η Τ Η Σ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Επιμ. Ηλέκτρα Μιχελιδάκη

Μια από τις πιο γνωστές μονές της Κρήτης, ξακουστή και τόπος προσκυνήματος πολλών, είναι ο Αη Γιώργης ο Απανωσήφης. Στο τεύχος αυτό θα προσπαθήσουμε να παραθέσουμε το ιστορικό της μονής και κάποιες πληροφορίες τεκμηριωμένες, που αναφέρονται στην έκδοση της Τραπέζης Κρήτης.

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο ΑΠΑΝΩΣΗΦΗΣ ή ΕΠΑΝΩΣΗΦΗΣ

Ο Άγιος Γεώργιος ο Απανωσήφης είναι μία από τις πιο ξακουστές μονές της Κρήτης. Παλιότερα είχε μετόχια με τεράστια ακίνητη περιουσία και στην Κρήτη αλλά και μακριά απ' αυτήν, όπως στο Αιδίνι της Μικράς Ασίας. Βρίσκεται σε μια θαυμάσια τοποθεσία κοντά στο Μεταξοχώρι του Μονοφατίου. Είναι ανδρική ιδιόρρυθμη μονή, έχει 25 μοναχούς και ηγούμενο τον αρχιμανδρίτη Αρσένιο Σπυριδάκη.

Η χρονολογία ίδρυσής της παραμένει άγνωστη. Δεν είναι όμως από τις πολύ παλιές μονές της Κρήτης. Ιδρύθηκε, πιθανότατα, κατά τα τελευταία χρόνια της Ενετοκρατίας. Σ' αυτό το

συμπέρασμα οδηγούν διάφορα στοιχεία που διασώθηκαν, κυρίως από την παράδοση, όπως:

α. Στη «Χωρογραφία της Κρήτης του 1818», αναφέρεται ότι η οικοδομή «ετελείωσεν εις τας αρχάς της των Οθωμανών εξουσίας».

β. Στη χειρόγραφη διήγηση του 1864 «υπό Ιακώβ Ιεροδιακόνου, καθώς ευρέθησαν γεγραμμένα παρά των παλαιών γερόντων και ηγουμένων» αναφέρεται (όπως θα δούμε και παρακάτω) ότι η μονή χτίστηκε με τη βοήθεια του άρχοντα Λαγγουβάρδου, ο οποίος ήταν προφανώς εξελληνισμένος Βενετσιάνος.

γ. Στον περίβολο της μονής υπάρχει τάφος του 1614. Ανήκει σε κάποιον Μηλιαρά. Η «αφήγηση» αναφέρει ένα περιστατικό με τον Μηλιαρά, θεωρώντας το ως πρώτο θαύμα του Επανωσήφη.

δ. Ο Gerola γράφει ότι σ' ένα κελί υπάρχει η χρονολογία 1694.

Η ΔΙΗΓΗΣΗ

Πρώτος ο διαπρεπής αρχαιολόγος Στέφανος Ξανθουδίδης έκανε λόγο για τη χειρόγραφη διήγηση που υπάρχει στον Άγιο Γεώργιο τον Επα-

νωσήφη. Ο Θεολόγος Εμμ. Πετράκης δημοσίευσε αργότερα, στα «Κρητικά Χρονικά», ολόκληρο αυτό το κείμενο. Σύμφωνα με τη «διήγηση», λοιπόν, ένας καλόγερος Παΐσιος, ύστερα από προστριβή που είχε με τους άλλους καλόγερους της Μονής Απεζανών, ξεκίνησε για να πάει να μονάσει στην Αγκάραθο. Νυχτώθηκε όμως εκεί που βρίσκεται σήμερα ο Επανωσήφης, κοιμήθηκε και ονειρεύτηκε πως έπρεπε να χτίσει εκεί εκκλησία. Μεταφέρουμε ένα μικρό τμήμα της «διήγησης», γιατί είναι χαρακτηριστικό κείμενο μοναχών του προηγούμενου αιώνα.

Κάποιον χωρίον, ονομαζόμενον Κακόν Χωρίον πλησίον της μονής, ένας χριστιανός, το γένος Λαγγουβάρδος, είχε εκεί μικράν οικίαν και την ποιμνήν του ηθέλησε να κτίση εκεί μικράν εκκλησίαν δια να εκκλησιάζωνται οι εκείσε ευρισκόμενοι χριστιανοί. Κατά τύχην δε έγινε διχόνοια και έχθρα μεταξύ τινος μοναχού μετά τίνος διακόνου εις την κοινόβιον μονήν, την περίφημον του Αγίου Αντωνίου, Απεζανές καλουμένην. Λοιπόν ο μοναχός, Παΐσιος καλούμενος, συλλογιζόμενος εις τον εαυτόν του έλεγεν: «Εγώ ήλθον εδώ δια σωτηρίαν της ψυχής μου, αλλά κινδυνεύω να κολασθώ. Οίδεν ο Θεός να αναχωρήσω και να δώσω τόπον τη οργή». Και ούτως εποίησεν και ανεχώρησεν από την μονήν των Απεζανών.

Εκίνησε λοιπόν να υπάγη εις την μονήν της υπεραγίας Θεοτόκου, επονομαζομένης της Αγκαράθου, και έφθασε το εσπέρας εις τούτον τον τόπον, οπού ήτον το μικρόν εκκλησίδιον του Αγίου και εκεί μέσα εκοιμήθη, κεκοπιασμένος από την οδοιπορίαν. Κοιμωμένου δε αυτού, ιδού φαίνεται εις αυτόν ο Άγιος εις σχήμα στρατιώτου και εφοβήθη. Ο δε Άγιος του λέγει: πού μελετάς να υπάγης; και πού είναι ο σκοπός σου;

Και αποκριθείς ο Παΐσιος λέγει του Αγίου: Κύριέ μου, εις τον Ναόν της Θεοτόκου Αγκάραθον μελετώ να υπάγω, εάν θέλη ο Θεός.

Λέγει του ο Άγιος αμή εγώ θέλω να μείνης εδώ, να μου μεγαλώσης τούτην την μικρήν εκκλησίαν, καθώς θέλω σου δείξω. Κι ιδού βλέπει ο μοναχός Παΐσιος, ότι ωσάν να εκράτει ο άγιος μικρόν σκαλίδιον, σημαδεύοντας από αρχής τον τόπον κατά μάκρος και πλάτος του ναού. Ο δε μοναχός Παΐσιος βλέπων ταύτα εν τω ύπνω αυτού, λέγει προς τον Άγιον. Κύριέ μου, καθώς μου δείχνεις, τούτος ο ναός θέλει έχει πολύ

έξοδον, εγώ δε είμαι αδύνατος και πτωχός και ούτε καν να βάλω αρχήν δεν είμαι άξιος.

Λέγει του ο Άγιος: κάμε εσύ, αδελφέ, την αρχήν και εγώ σου βοηθώ εις όσα έξοδα χρειάζονται και μην σε μέλει.

Και ωσάν εξημέρωσεν ο Θεός εξέβη ο μοναχός Παΐσιος, δια να περιεργασθή τον τόπον, εάν είναι κατά το όραμα οπού του εφάνη εις τον ύπνον και βλέπει κατά αλήθειαν τα σημάδια, οπού του έδειξεν ο Άγιος, το μέτρον δηλαδή του Ναού. Και εθαύμαζεν εκπληττόμενος. Και λέγει εις τον εαυτόν του: ιδού οπού είναι θέλημα Θεού να μείνω εδώ...

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ

Το Μοναστήρι, όπως τουλάχιστον αναφέρει η παράδοση, χτίστηκε στο φέουδο του άρχοντα Λαγγουβάρδου, ο οποίος το προίκισε με πολλά ακίνητα και έβαλε τα θεμέλια της κατοπινής ακμής του.

Σύμφωνα με την παράδοση, λοιπόν, ο Λαγγουβάρδος είχε πολλά αιγοπρόβατα και δυό μιτάτα. Το ένα στη θέση περίπου της σημερινής μονής και το άλλο πιό κάτω, στο Χωριό Χαράκι. Είχε για τα δυο μιτάτα δυό βοσκούς με το ίδιο όνομα: Σήφης. Για να ξεχωρίζει ποιόν από τους δυό εννοούσε έλεγε «ο Απανωσήφης», εννοώντας το βοσκό που βρισκόταν στο πάνω μιτάτο, και «ο Κατωσήφης», εννοώντας τον άλλον. Από το βοσκό αυτόν πήρε το όνομα η περιοχή και η Μονή του Αγίου Γεωργίου.

Η ΠΑΝΩΛΗ ΤΟΥ 1655

Στα τελευταία χρόνια της Ενετοκρατίας, λοιπόν, η καινούργια τότε Μονή του Επανωσήφη άρχισε ν' αποκτά φήμη και αφιερώματα. Την ίδια εποχή φαίνεται να υπήρχε κι άλλο μοναστήρι εκεί κοντά, του Στρατηγού ή Αιστράτηγου, που αναφέρεται και στα πρώτα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Την εποχή όμως που οι Τούρκοι πολιορκούσαν τον Χάνδακα (1645 - 1669), και συγκεκριμένα το 1655, εκδηλώθηκε μεγάλη επιδημία πανούκλας. Τότε φαίνεται να ερημώθηκε το κοντινό με τον Άγιο Γεώργιο χωριό Αγαλαντές (υπάρχει σήμερα ως τοπωνύμιο). Ο Άγιος Γεώργιος θεωρήθηκε τότε προστάτης των πασχόντων από τη φοβερή αυτή επιδημία. Σε παρακλητικό κανόνα που εξέδωσε ο Εμμ. Λ. Πετράκης αναφέρεται χαρακτηριστικά ως άγιος «της πανώλους οξύς ολοθρευτής και διώκτης».

ΕΠΙ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Πολλά έγγραφα του Τουρκικού Αρχείου Ηρακλείου αναφέρονται στον Επανωσήφη και το μέτοχό του, τη Μονή Ξερών Ξύλων Μεραμπέλλου. Υπάρχουν έγγραφα των ετών 1672, 1689, 1694, 1748, 1749, 1758 κ.λπ. Μερικά απ' αυτά είναι σημαντικά και δείχνουν την άνθηση της Μονής Επανωσήφη εκείνα τα χρόνια.

Με έγγραφο της 26ης Ιουλίου 1758 εκχωρείται στον Επανωσήφη η Μονή, Αγίας Θεοτόκου στην τοποθεσία Απόλλωνα του Βενεράτου με τα ακίνητά της.

Για τη Μονή Ξερών Ξύλων υπάρχει μια σημαντική μαρτυρία σε έγγραφο της 10ης Μαρτίου 1689.

Ο μοναχός Αθανάσιος, υιός Γεωργίου, ομολογεί ότι ίδρυσε τη μονή κατά τον καιρό της τουρκικής επίθεσης.

Επακολούθησε όμως ο ξεσηκωμός του 1821. Ο Επανωσήφης πλήρωσε το δικό του τίμημα στον αγώνα της λευτεριάς. Αναφέρεται ότι οι Τούρκοι του Κακού Χωριού (σημερινό Μεταξοχώρι) σκότωσαν 18 καλόγερους. Οι υπόλοιποι έφυγαν στα Σφακιά, μεταφέροντας πολλά κειμήλια της μονής, τα οποία πούλησε ο Τομπάζης στην Ύδρα για να αγοράσει όπλα και πυρομαχικά.

Ο Άγγλος περιηγητής R. Pashley, που επισκέφθηκε τον Επανωσήφη το 1834, έγραψε ότι του παράθεσαν πλούσιο τραπέζι (πολυτελέστατο), ενώ το κρασί που ήπие ήταν έξοχο! Τότε η μονή είχε μόνο 11 μοναχούς. Ο Pashley αναφέρει χαρακτηρι-

στικά ότι ο ηγούμενος παραπονέθηκε για την ακατάλληλη θέση που είναι χτισμένο το μοναστήρι, ανάμεσα σε μουσουλμανικά χωριά. Ο ίδιος περιηγητής γράφει ότι πριν το '21 είχε 30 καλόγερους, 20 πατέρες και 50 δόκιμους και υπηρέτες. Αυτό και μόνο δείχνει τη συμφορά που έπαθε η μονή κατά την Επανάσταση του 1821. Προφανώς, δεν είχαν ούτε το 1834 επουλωθεί οι πληγές του '21.

Σε σημείωμα που εξέδωσε ο Εμμ. Πετράκης αναφέρονται τα παρακάτω:

Μετά την καταστολή της επανάστασης του 1821 κατήλθεν εξ Αιδινίου της Μ. Ασίας μοναχός τις, αδελφός της Μονής. Νεόφυτος, ο οποίος μετά τινός Βικεντίου και ενός ακόμη αδελφού της Μονής, που είχαν ξεφύγει από την σφαγήν και είχαν κατορθώσει να δραπετεύσουν εις την Ανατολήν, επανασυνέστησε την Μονήν, εκάλεσε μοναχούς και ούτως η αφανισθείσα προς ώραν Μονή ήρχισεν αύθις ανθούσα και προδεύουσα. Απέκτησε δε, ως φαίνεται, αρκετούς μοναχούς και κατέστη κέντρον της συσκέψεως των διαφόρων κατά καιρούς καπεταναίων, ως και καταφύγιον των υπό των Τούρκων καταδιωκομένων.

Την εποχή, όμως, που επισκέφτηκε ο Pashley τον Επανωσήφη, η Κρήτη βρισκόταν κάτω από την ηπιότερη αιγυπτιακή κατοχή.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΟΝΗ

Με τους νόμους του 1900 και 1935, η μονή κρίθηκε μόνιμη. Στη Μάχη της Κρήτης, 11 καλόγεροι του Επανωσήφη πήραν τα όπλα και πολέμησαν εναντίον των Γερμανών αλεξιπτωπιστών. Λίγο αργότερα δημιουργήθηκε εκεί νοσοκομείο που περιέθαλπε τους τραυματίες. Οι Γερμανοί έκαναν πολλές φορές έρευνες για όπλα. Μια φορά, μάλιστα, τη λεηλάτησαν παίρνοντας μαζί τους χιλιάδες κιλά τρόφιμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στις 30-6-1994 πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Παγκρητίου Ένωσης στα γραφεία της συνάντησης του νομάρχη κ. Ιωάννη Φωτάκη με Ρεθυμνιώτες, που κατοικούν στην Αθήνα.

Στόχος της συνάντησης ήταν η εφ' όλης της ύλης ενημέρωση από το νομάρχη για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο νομός μας καθώς και σκέψεις για την επίλυσή τους.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, που επακολούθησε, ο νομάρχης έδειξε το εκ νέου αμέριστο ενδιαφέρον του για την υλοποίηση του «Πάρκου Δαιδάλου και Ικάρου» και για μια ακόμα φορά επανέλαβε ότι δεσμεύεται για τη χρηματοδότηση του πραγματικά από πολιτιστική άποψη απαραίτητου για τον τόπο μας έργου.

Ως πρόεδρος του Συλλόγου «Αγίας Γαλήνης» Αθήνας και ως μέλος της επιτροπής του έργου «Πάρκου Δαιδάλου και Ικάρου» ευχαριστώ το νομάρχη, γιατί ως γνήσιος Ρεθυμνιώτης αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις για την ανάπτυξη του νομού μας και πάντοτε θέλουμε να τον βρίσκουμε συμπαράστατη και αρωγό σε κάθε προσπάθεια, που αποβλέπει στο καλό του τόπου.

Γιάννης Κ. Φωτάκης

ΕΥΧΕΣ ΣΕ ΓΑΜΟΥΣ

–Τον Σεπτέμβριο 1993 παντρεύτηκε ο Αντώνης Μαμαλάκης του Χρήστου την Εριφύλη Μαρωνίτου κόρη καθηγητή του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης.

Μετά το γάμο δόθηκε δεξίωση στο Παλαιό Φάληρο όπου και επεκράτησε μεγάλο κέφι μέχρι πρωίας με ντόπιους και ξένους χορούς. Βλέπουμε τους νιόπαντρους στη φωτογραφία.

—Στο Γιοχάνεσμπουργκ το Φεβρουάριο 1994 ο Νίκος Φωτίου Παπαδάκης πάντρεψε την κόρη του Μαρία με το Γεράσιμο Καπάτο. Σε κέντρο του Γιοχάνεσμπουργκ εδόθηκε δεξίωση στην εκλεκτή ελληνική παροικία και το γλέντι κράτησε

μέχρι πρωίας με χορούς απ' όλη την Ελλάδα. Στη φωτογραφία βλέπουμε το αντρόγυνο.

—Στις 26-2-1994 παντρεύτηκε ο Φώτης Παπαδάκης του Μανούσου με την Έφη Παπαιωάννου. Σε στενό οικογενειακό κύκλο εδόθη δεξίωση στην οικία του Στέλιου Ψαρουδάκη ταξιάρχου ε.ε. (γαμπρός του Μανούσου), με μεγάλο κέφι και πλούσιο φαγοπότι.

Στη φωτογραφία βλέπουμε το αντρόγυνο.

Στα τρία νιόπαντρα ζευγάρια ο Μανούσος θείος και πατέρας εύχεται κανένα συννεφάκι να μην σκιάσει ποτέ την ευτυχία τους.

Μανούσος και Νίτσα Παπαδάκη

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Καστοριά 3-3-1993

Αγαπητέ Μανώλη

Εύχομαι, ολόψυχα, να είσαι καλά καθώς και η οικογένειά σου.

Δι εσού, θέλω να ευχαριστήσω όλο το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου Αγία Γαλήνη για το περιοδικό που χρόνια τώρα μου στέλνετε, εδώ στην μακρινή Καστοριά.

Χαίρομαι όταν διαβάζοντάς το μαθαίνω τα νέα που αφορούν τους συγχωριανούς μου όπου και αν βρίσκονται.

Επίσης, θέλω να πεις ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κ. Λινοξυλάκη για τα λόγια που έγραψε για τον πατέρα μου, όταν πέθανε. Μανώλη, σου εσωκλείω 5.000 (πέντε χιλιάδες) για τον σύλλογο. Είναι μια μικρή δωρεά εις μνήμην του πατέρα

μας, (Ιωάννου Βασιλάκη) από την μητέρα μας (Ανθούλα Βασιλάκη).

Χίλια ευχαριστώ.

Χαιρετισμούς στην οικογένειά σου

Με εκτίμηση

Μαίρη (Βασιλάκη) Φιδάνη

Σημ.: Η επιστολή αυτή απευθύνθηκε στον Μανώλη Χ. Παπαδογιάννη ταμία του Συλλόγου.

Μάιος 1994

Προς

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αγίας Γαλήνης

Διαβάζοντας τακτικά σχεδόν όλα τα τεύχη του αξιόλογου περιοδικού σας «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» που έχετε την καλοσύνη να μου αποστέλλετε, θέλω δια της παρούσης μου να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια και το θαυμασμό μου για την τόση επιμελημένη αυτή έκδοση. Μέσα στις σελίδες του περιοδικού αυτού και τι δε βρίσκει κανείς. Σπουδαίες επιστημονικές μελέτες από διακεκριμένους επιστήμονες, σπουδαίες λαογραφικές σελίδες από σοβαρούς και ειδήμονες μελετητές, παραδοσιακές αφηγήσεις και εν γένει καθαρή και κρυστάλλινη όλη τη ζωή των κατοίκων της Αγίας Γαλήνης. Κατάγομαι από το άλλο άκρο τη Ελλάδα από το μακρινό Ξηρόμερο, αλλά είχα την εύνοια της τύχης να γνωρισθώ πριν από 30 σχεδόν χρόνια με την οικογένεια του μακαρίτη Κοσμά Λινοξυλάκη και από αυτή τη γνωριμία μου θέλω ειλικρινά να ομολογήσω ότι αισθάνομαι μεγάλη ευγνωμοσύνη στην οικογένεια αυτή, γιατί μου δόθηκε η δυνατότητα να γνωρίσω από κοντά αυτόν τον υπέροχο ευπατρίδη και την αλησμόνητη σύζυγό του κυρά Κατίνα που ήταν η προσωποποίηση της καλοσύνης, της φιλοξενίας και τόσων άλλων χαρισμάτων, που πραγματικά συνέθεταν την εικόνα της αδιαμφισβήτητης μεγάλης αρχόντισσας. Για τους απογόνους τους δεν λέω τίποτα γιατί είμαι βέβαιος πως θα προσκρούσω στη μεγάλη τους μετριοφροσύνη.

Και τώρα θα πω λίγα λόγια για τις ψυχαγωγικές εκδηλώσεις του Συλλόγου σας.

Μένω κατάπληκτος από θαυμασμό από τις ωραίες αυτές εκδηλώσεις γιατί είχα την τύχη να παραβρεθώ πολλές φορές και να απολαύσω πραγματικά τη λεβεντιά, τον αυθορμητισμό, την σύμπνοια και την αγάπη όλων γενικά των μελών του Συλλόγου. Σαν ένας άνθρωπος αγκαλιασμέ-

νοι όλοι μαζί αφήνοντας να ξεχειλίσει ό,τι υπέροχο, ό,τι ωραίο, ό,τι μεγαλειώδες και ιδανικό έχει ο άνθρωπος. Δεν είχα συνηθίσει από τις εκδηλώσεις των συμπατριωτών μου, τόση αδελφοσύνη και τόση ανωτερότητα σαν τις δικές σας και γι' αυτό κάθε φορά που ήμουν κοντά σας τις χαιρόμουν αφάνταστα.

Εύχομαι έτσι να συνεχίσει ο Σύλλογός σας, για να αφήσετε μια υπέροχη και ξεχωριστή κληρονομιά στους απογόνους που τόσο αδρά και ξεκάθαρα φαίνεται στις σελίδες του περιοδικού σας.

Ας μου επιτραπεί να κάνω μια σκέψη. Το χωριό σας έχει πάρα πολλούς αξιόλογους και διακεκριμένους επιστήμονες που θα μπορούσαν να προσφέρουν και πνευματικές εκδηλώσεις και έτσι να συμπληρωθεί η όλη σας προσπάθεια για να μείνει σαν υπόδειγμα παρακαταθήκης στους απογόνους σας η πολύμορφη δραστηριότητα του Συλλόγου.

Τελειώνοντας εκφράζω και πάλι τα θερμά μου συγχαρητήρια στο κάθε μέλος του Συλλόγου «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» για τη συμβολή του στην παραδοσιακή κληρονομιά του χωριού Αγία Γαλήνη.

Με πολλή εκτίμηση

Γεώργιος Μπελτάος

Ιατρός

Προς

Το Προεδρείον Συλλόγου Αγιογαληνιωτών Αθηνών

Είμαι και εγώ απού τσοι πολλούς φίλους για το χωριό σας, το παρακάτω βάλτετο στο περιοδικό σας.

1. Τσαγιάς Γαλήνης τα στενά, θέλω να περπατήσω
τσοι φίλους πούχα τσοί παλιούς, σφιχτά να χαιρετήσω.
2. Για όσους αποθάνανε συχωρεμό να πούμε
γιατί αργά ή γρήγορα, θα πάμε να τσοί βρούμε.
3. Στέλνω το νού μου στα παλιά, μούρχεται να τα χάσω
υπάρχουν όμως αρκετοί που δε θα τσοί ξεχάσω.
4. Θυμούμαι τσοί (3) αδελφούς τους λέγαν Βασιλάκη
και το Τσουτσουδονικολή, και το Λινοξυλάκη.

5. Θυμούμαι και το Βαρελά, μα και το Μαμαλά-
κη
το φίλο μου τον εκλεχτό το Μύρω Γιαννακά-
κη.
6. Θυμούμαι το κουμπάρο μου το Νικολή Κα-
ράλη
κι' αυτόν τον λεβεντόσωμο, το Βεργαδή Μι-
χάλη.
7. Και το Ργηνούση δε ξεχνώ στη τόση λεβε-
ντιά του
όπου κι αν τονέ συζητώ χαίρουνται τα παι-
διά του.
8. Τον φίλο μου τον διαλεχτό το Γιώργη Χρι-
στοφάκη
τον συνεπαρχιώτη μου γιατρό το Γιασαφά-
κη.
9. Και τα Αλμπατάκια και τα δυό, δε τα ξεχνώ
ποτέ μου
να τανταμώνω ήθελα μεγαλοδύναμέ μου.
10. Διο - τρία γλέντια κάναμε εις το καιρό εκείνο
κι δυό με βοηθούσανε, που παίζαν μαντολί-
νο.
11. Η εποχή που γράφω σας, έχουν περάσει
χρόνια
εξήντα κι όμως ξέρετε, δε τα ξεχνώ ακόμα.
12. Νομίζω έγραψα αρκετά, φίλοι για το χωριό
σας
κι αν δημοσιεύσετε τον έπαινο δικό σας.
13. Τα πάντα είν' αληθινά για τη δική μου γνώμη
κι αν κάποιους επαρέλεια, χίλια ζητώ συ-
γνώμη.
14. Κι εις τα Σαχτούρια πήγαινα με τα χαρτιά
καιμπένα
μα ένα σπίτι ανοιχτό πάντα τανε για μένα.
15. Είχα μια χωριανή κειδά, Ελπίδα το όνομά
της
κι ο άνδρας τσι μ' αγάπαγε, όπως και τα
παιδιά της.
16. Αλέκο τον ελέγανε, τ' άλλο Μιχελουδάκη
και της Ελπίδας ήτανε το Παπαδογιωργάκη.
17. Είχανε κάνει πέντε γιούς και δύο θυγατέρες
κι εις τα Σαχτούρια ήτανε σαν άσπρες περι-
στέρες.
18. Είχανε ένα Γιάννη γιό το όνομα του κυρού-
τζη
να τότε κάνει λυρατζή, έβαλεν εις το νού
τζη.
19. Τότε με παρακάλεσε να πιαίνω στα Σαχτού-
ρια

στο σπίτι θα βρεθούν ελιές και κριθαροκου-
λούρια.

20. Του Γιάννη πούχενε, πολύ κλίση να μάθει
λύρα
για να του κάνω μάθημα, απόφαση το πήρα.
21. Δυό χρόνια τον δασκάλευα, κι είχ' όρεξη με-
γάλη
τη λύρα απού τα χέρια του να μη τη ξανα-
βγάλει.
22. Έγιν' ωραίος λυρατζής, και τόχω σε παινό
μου
γιατί ο μισός κατάγεται μέσα απού το χω-
ριό μου.
23. Λυπούμαι που μας έφυγε και δε θα λάβει
γνώση
ετούτου του ποιήματος, πούχει αξία τόση.
24. Έχει όμως αρκετά παιδιά, κι ας το συμβου-
λευθούνε
κι αν τους αρέσει πρέπει τους ευχαριστώ
να πούνε.
25. Εκείνου που χαρά πολλή, νομίζω πως θα
δώσω
είν αδελφός του ο Στελής που τον αγάπα
τόσο.
26. Στους πεθαμένους δεν μπορώ τίποτε να
προσφέρω
τις αρετές τους να παινώ, απ' όσες καλά ξέ-
ρω.

Α. Ανάργυροι 23-12-93

1933 - 1937 ήμουν χωροφύλακας
στη Μέλαμπες

Γ. Μουζουράκης

Ν. Πλαστήρα 153

Αγ. Ανάργυροι Αττικής

Οι Δέκα Συμβουλές του Γ. Μουζουράκη 88
χρόνων

Αν θες να ζήσεις εκατό χρόνια και δίχως πόνο
τσοι παρακάτω συμβουλές να εφαρμόσεις
μόνο.

1. Μη τρως πολλά πγανητά, μήτε και καβρομά-
δες
τα χόρτα να τα προτιμάς, μαζί και τσοί ντολ-
μάδες.
2. Τ' αρνιού το κρέας μη το τρως, προτίμα το
μοσχάρι
ή πιο υγιεινή τροφή, λένε πως είν το ψάρι.

3. Καφέ μην πίνετε πολλούς, δυό το πολύ τη μέρα
φασκομηλέ κι' ατίταμο, να πίνεις κάθε μέρα.
4. Όσπρια τρώτε ταχτικά, μην τα περιφρονείτε
τα ποτελέσματα ασφαλώς, γρήγορα θα τα δείτε.
5. Ανέ καπνίζεις κόψετο, φίλε σαν το πεπόνι
το κομπολόι να τραβάς, είναι η λύσις μόνη.
6. Αν κάθεσαι μαραίνεσαι κι αν περπατείς κερ-
δίζεις
κι πιο ωραιότερη στιγμή, την ώρα που γλε-
ντίζεις.
7. Μην κάθεσαι να μη γυρνάς περπάτησε λιγά-
κι

και παρετε παράδειγμα, το Γιώργη Μουζου-
ράκη.

8. Μην έχεις άγχος στη ζωή, ρήξετο λίγο έξω
σείρε να γύρο στο χορό, τη λύρα όντε θα
παίξω.
9. Ούλα αυτά εφάρμοσε, κάνε μου το χατήρι
για το κυκλοφοριακό, πίνε κι ένα ποτήρι.
10. Όποιος τα ύστερα μετρά, προτού τονέ ση-
κώσει
εκείνος δε μπορεί ποτέ, πράμμα να μετα-
νοιώσει.

Γεώργιος Μουζουράκης

Αναζητώντας την Κρήτη ανάμεσα σε δύο κόσμους

Βαδίζοντας μακριά από τα πλήθη των τουρι-
στών ανακαλύπτει κανείς πολλά από την παλιά
ομορφιά του νησιού.

Στο μέλλον πρέπει να μάθετε να είστε πιο
δύσπιστοι. Αυτόν που θα περιγράφει με ενθου-
σιασμό το φανταστικό βίωμα της διάβασης από
το φαράγγι της Σαμαριάς, να τον ρωτήσετε πό-
σοι φυσιολάτρες υπολογίζει ότι μοιράστηκαν
αυτή την απόλαυση μαζί του: χίλιοι, τρεις χιλιά-
δες, πέντε χιλιάδες; Αυτός που θα υμνεί το βене-
τσιάνικο λιμάνι των Χανίων ως την ωραιότερη
άποψη πόλης στην Ανατολική Μεσόγειο (που ο
πρόσφατος σεισμός ελάχιστα πείραξε), θα πρέ-
πει να μιλήσει και για τα γκρουπ τουριστών που
καταλαμβάνουν τα τραπέζια των ταβερνών και
πνίγουν τα τελευταία ίχνη τοπικού χρώματος σε
γερμανικό καφέ φίλτρου. Όποιος όμως αναφέ-
ρει το ψαροχώρι Σφηνάρι στην ακόμα ανέγγιχτη
δυτική ακτή ως κάτι το εξαιρετικό, κινδυνεύει να
δώσει τροφή στην υποψία ότι ποτέ δε βρέθηκε
εκεί.

Αχ Κρήτη, πόσο έχεις αλλάξει! Από τότε που
η δυτική ακτή του νησιού απέκτησε δικό της
αεροδρόμιο που εξυπηρετεί πτήσεις τσάτερ, έ-
χει βαλθεί να γίνει σαν την ανατολική ακτή: Το
τμήμα ανάμεσα στα Χανιά και το Καστέλι κακο-
ποιείται συστηματικά με την ανέγερση φθηνών
προκατασκευασμένων καταλυμάτων για τουρί-
στες, όπως τόσα άλλα πριν απ' αυτό. Την ελπίδα
ότι οι άνθρωποι μπορεί να διδαχθούν από τα

λάθη τους πρέπει μάλλον να τη θάψουμε μια για
πάντα.

Όπου η προσπέλαση είναι εύκολη, η δυτική
ακτή φαίνεται ελάχιστα ελκυστική. Τόσο ελκυ-
στικότερη όμως είναι εκεί όπου έχει μείνει απρο-
σπέλαστη. Χρόνο με το χρόνο μεγαλώνει το μή-
κος του ασφαλοστρωμένου δρόμου που οδη-
γεί στη νοτιοδυτική άκρη της Κρήτης. Στη Μονή
Χρυσοσκαλίτσας εξακολουθεί κανείς να φθά-
νει μόνο από ένα σκονισμένο χωματόδρομο. Ό-
χι όμως για πολύ ακόμα, όπως φανερώνουν τα
μηχανήματα οδοποιίας στην άκρη του δρόμου.
Οι επισκέπτες τριγυρνούν σαν ορειβάτες στους
κλιμακωτούς εξώστες του μοναστηριού που υ-
ψώνεται πάνω από τη βραχώδη ακτή. Το χτυπη-
τό μπλε χρώμα του τρούλου καλύπτει όλες τις
αποχρώσεις του μπλε που μπορεί να προσφέρει
η θάλασσα. Μπορούμε, αν θέλουμε, να διανυ-
κτερεύσουμε στο μοναστήρι, μας λέει η μοναδι-
κή καλόγρια που έχει απομείνει.

Στο Ελαφονήσι, άλλα πέντε σκονισμένα χιλιό-
μετρα προς το νότο, τελειώνει η Κρήτη. Ανάμε-
σα στη μεγαλόνησο και τα μικρά νησάκια που
υψώνονται από τη θάλασσα απλώνεται μια ονει-
ρεμένη μενεξελιά λιμνούλα. Όποιος θέλει να
περάσει απέναντι πρέπει να πάει με τα πόδια
κρατώντας ψηλά ό,τι δεν πρέπει να βραχεί: τα
παιδιά, τις τσάντες, τις μηχανές... Η λεπτή ά-
σπρη άμμος που κόβεται από βραχώδη μικρά
λιμανάκια που χαρίζουν λίγη σκιά, είναι κάτι
σπάνιο στην Κρήτη. Η ματιά στην απέναντι ακτή

δημιουργεί μέσα μας μια αόριστη νοσταλγία. Εμείς όμως έχουμε σκοπό να πεζοπορήσουμε.

Η διαδρομή από το Ελαφονήσι στην Παλαιοχώρα είναι στο πρώτο τρίτο της, μέχρι το πέλασμα, κάπως κοπιαστική, ύστερα όμως σε οδηγεί άνετα και προσφέροντας πλούσια θέα μερικές εκατοντάδες μέτρα πάνω από την ακτή. Αλίμονο σ' όσους ξέχασαν να εφοδιαστούν με αρκετό νερό! Κάθε ματιά προς τα κάτω, όπου το Λιβυκό πέλαγος χτυπά αφρίζοντας τους βράχους, μεγαλώνει τη δίψα τόσο βασανιστικά όσο η ιδέα μιας κρύας μπύρας στην έρημο. Πάνω στην ώρα φθάνουμε στο εκκλησάκι του Αη-Γιάννη με το σκιερό υπόστεγό του. Μετά το κολατσιό - ψωμί, τυρί, ελιές, ντομάτες και νερό από την πηγή δίπλα στην εκκλησούλα - αποφασίζουμε να γυρίσουμε. Το τελευταίο κομμάτι της διαδρομής μέχρι την Παλαιοχώρα μας φαίνεται λιγότερο ενδιαφέρον.

Η νότια ακτή της Κρήτης είναι ακόμα ελάχιστα αξιοποιημένη. Αν δεν θέλει κανείς να κάνει τις πέντε ώρες πεζοπορία από την Ελαφόνησο μέχρι την Παλαιοχώρα, δεν έχει παρά να ακολουθήσει μεσόγειους δρόμους που μοιάζουν με σερπαντίνες. Έτσι γνωρίζουμε ορεινά χωριά που η παραδοσιακή δομή τους υπάρχει ακόμη, αν και έχει αρχίσει να παρουσιάζει ρωγμές. Έλος, Κάμπος, Τοπόλια, Κάντανος όλα τούτα τα χωριά δεν δείχνουν να ζουν άσχημα από τις ελιές και τα κάστανα. Εν πάση περιπτώσει σίγουρα δεν απειλούνται με ξέφτισμα και ερήμωση όπως πολλά άλλα χωριά στα βουνά, όπου έχουν απομείνει μόνο λίγες μαυροντυμένες γριές που περιμένουν το θάνατο.

Πάνω από δύο εκατομμύρια τουρίστες επισκέπτονται κάθε χρόνο την Κρήτη. Σε κάθε επισκέπτη αντιστοιχούν οκτώ με δέκα λιόδεντρα. Χάρη στο λεπτό του άρωμα και τα ελάχιστα οξέα του το ελαιόλαδο της Κρήτης θεωρείται το καλύτερο στην Ευρώπη. τη σημασία του για την οικονομία του τόπου φανερώνουν οι εκτεταμένοι ελαιώνες στη βόρεια πλευρά του νησιού, όπου καλοκλαδεμένα δέντρα με λείο κορμό υψώνονται από το κόκκινο χώμα σαν κεριά προς τον ουρανό. Η πείρα πολλών γενεών ακάματων γεωργών έχει δώσει εδώ καρπούς. Αυτοί όμως που δεν εξαρτώνται άμεσα από το μέγεθος της σοδειάς αγαπούν περισσότερο τις ελιές με τους στριφτούς κορμούς, που καμιά δε μοιάζει με τις

άλλες και που τις συναντά κανείς σε εξώστες φτιαγμένους με κόπο ή έξω από μισογκρεμισμένα χωριά ή γαντζωμένες με πείσμα στο πέτρινο θαρρείς έδαφος. Όμως το λιόδεντρο προσφέρει και πρώτης τάξεως σκιά. Το απλωτό φύλλωμά του σε προστατεύει από τις καυτές ακτίνες του ήλιου χωρίς να εμποδίζει το φως να περάσει.

Όπως στον μικρό κόλπο της Λυσσού. Αυτό το ξεχασμένο μέρος βρίσκεται στο δρόμο από την Παλαιοχώρα προς τη Σούγια. Μπορεί κανείς να φθάσει εκεί είτε με τα πόδια είτε με σκάφος. Η Λυσσός ήταν μια πόλη - λιμάνι που κατοικήθηκε από Έλληνες, Ρωμαίους και Βυζαντινούς. Τώρα αντικρύζει κανείς πανάρχαια λιόδεντρα ανάμεσα σε λιγοστά χαλάσματα από διάφορες εποχές. Στο βάθος, εκεί όπου η εύφορη μικρή κοιλάδα αλλάζει σε βραχώτοπο, είναι κρυμμένο ένα ιερό του Ασκληπιού, από το οποίο σώζονται λίγα απομεινάρια από τους τοίχους και το δάπεδο. Εδώ, λέει, υπήρχε μια πηγή, που οι Ρωμαίοι τη θεωρούσαν ιαματική. Νά 'ναι άραγε το ρυάκι που αργοκυλά λίγο πιο κάτω από το σημείο όπου σταματήσαμε να ξαποστάσουμε - στη σκιά μιας τεράστιας ελιάς; Ένας γαιδουράκος ξεχασμένος στον ήλιο είναι το μόνο ον που ακούγεται στη σιωπή του μεσημεριού.

Η πεντάωρη διαδρομή ως τη Σούγια είναι από τις ωραιότερες που μπορεί να κάνει κανείς στη νότια ακτή. Ξεκινώντας από την Παλαιοχώρα προχωρούμε αρχικά παραλία - παραλία. Πότε άμμος, πότε βράχος, πολλά ωραία λιμανάκια, κι ευκαιρία να βουτήξουμε στο διάφανο νερό. Μετά ο δρόμος ανηφορίζει 360 μέτρα στο Πιδαράκι και εμείς μαζί του. Το ανέβασμα δε μας λαχανιάζει, φαίνεται πως έχει πολύ οξυγόνο εδώ κάτω κοντά στο νερό. Φθάνει να έχεις ξεκινήσει νωρίς, γιατί διαφορετικά ο καυτός ήλιος της Κρήτης θα κάνει τους πεζοπόρους να μετανοιώσουν για την ιδέα που είχαν.

Ανάμεσα στη Λυσσό και τη Σούγια παρατηρούμε ώρα πολλή τη βλάστηση. Οι ευωδιές του μάραθου, της μέντας και του δίκταμου, από το οποίο γίνεται το κρητικό τσάι, μας μεθούν. Τα όλο υγεία πεύκα μας εντυπωσιάζουν, ενώ η στενωπός όπου καταλήγουμε τελικά είναι γεμάτη πικροδάφνες. Και το φθινόπωρο είναι βέβαια κατ'άλληλη εποχή για να περιπλανηθείς στην Κρήτη, μόνο που τότε δεν είναι ανθισμένο το νησί.

Στη Σούγια ίσα που προλαβαίνουμε το καρβάκι από την Αγία Ρούμελη, που μας πηγαίνει πίσω στην Παλαιοχώρα. Η Αγία Ρούμελη, παλαιότερα ένας φτωχικός οικισμός ψαράδων, ζωντάνεψε χάρη στη θέση της στην έξοδο του φαραγγιού της Σαμαριάς. Όλοι οι ταξιδιωτικοί οδηγοί αναφέρονται υμνητικά στο πέρασμα από το φαράγγι με την άγρια μα και ρομαντική ομορφιά. Για τα ταξιδιωτικά γραφεία που διοργανώνουν εκδρομές αποτελεί την κορωνίδα και το επιστέγασμα των διακοπών στην Κρήτη. Και πράγματι είναι - ή μάλλον ήταν. Γιατί τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνο για τη φύση από την ίδια της την ομορφιά. Έτσι έχουν κάνει τα πάντα, για να περνούν τα πλήθη των οδοιπόρων χωρίς κίνδυνο και όσο γίνεται πιο άνετα μέσα από τα 18 χιλιόμετρα του φαραγγιού. Το μονοπάτι αποψιλώθηκε και σημαδεύτηκε, τοποθετήθηκαν κάδοι απορριμμάτων και φτιάχτηκαν χώροι για πικ-νικ - όπως και σταθμοί ελέγχου. Οι περιηγητές του φαραγγιού δεν κινδυνεύουν πια από τίποτα, ακόμα κι αν ξεκινήσουν φορώντας σανδάλια και μαγιό.

Πριν από δέκα χρόνια είχαμε περάσει το φαράγγι και είχαμε διανυκτερεύσει στην Αγία Ρούμελη, σ' ένα εξαιρετικά λιτό κατάλυμα. Την επόμενη μέρα το πρωί είχαμε ξεκινήσει για το δεύτερο κομμάτι της περιπέτειας: Επτάωρη πορεία κατά μήκος της ακτής προς τη Χώρα Σφακίων, για να προλάβουμε το μεσημεριανό λεωφορείο για Ρέθυμνο και Χανιά. Σήμερα οι περιηγητές μόλις φθάσουν στην Αγία Ρούμελη μπαίνουν στο πλοίο, ενώ στη Χώρα Σφακίων τους περιμένουν τα κλιματιζόμενα πούλμαν, που παρκάρουν κατά δεκάδες στην έξοδο της πόλης. Έτσι το φαράγγι της Σαμαριάς έχει γίνει μονοήμερη εκδρομή. Οι ώρες άφιξης και αναχώρησης από τη Χώρα Σφακίων είναι έτσι υπολογισμένες, ώστε να μένει στους τουρίστες αρκετός χρόνος για να ξεδέψουν κάποια χρήματα.

Ακόμα και για τους ίδιους τους Κρητικούς οι Σφακιώτες θεωρούνταν κάποτε αγύριστα κεφάλια. Κάθε τι ξένο και καινούριο το αντιμετώπιζαν εχθρικά, πράγμα που ένωσαν στο πέρασμα των αιώνων και επίδοξοι κατακτητές, όπως οι Βενετοί, οι Τούρκοι και άλλοι. Οι τελευταίοι ήταν αυτό τον αιώνα οι Γερμανοί, που, αφού κατάφεραν να βάλουν πόδι στο νησί το 1941, δεν μπόρεσαν να ματαιώσουν τη διαφυγή των Άγγλων στρα-

τιωτών - από τη Χώρα Σφακίων βέβαια. Αυτό το επαναστατικό, ατίθασο πνεύμα φαίνεται τώρα να έχει αποκοιμηθεί. Τίποτα δε δείχνει ικανό να ανακόψει την απόβαση των τουριστών. Τα ξενοδοχεία και οι ταβέρνες στο λιμάνι της Χώρας Σφακίων ευημερούν.

Με τον ήλιο που δύει αντίθετα βαδίζουμε δύο ώρες κατά μήκος της ακτής προς το ωραίο διπλανό χωριουδάκι Λουτρό. Σ' αυτό το ονειρεμένο ψαροχώρι στο βάθος ενός μαγευτικού κολπίσκου φθάνει κανείς μόνο με τα πόδια ή με σκάφος. Αυτή η απομόνωση ασκεί μια ιδιαίτερη έλξη. Το Λουτρό είναι κάτι για τους πραγματικούς γνώστες της Κρήτης. Σ' αυτό πρωτοστατούν οι Εγγλέζοι, που εδώ φαίνεται πως βρήκαν ένα μέρος απόλυτα του γούστου τους. Σε μερικούς από αυτούς οφείλεται το ότι στο Λουτρό βρίσκεται το ωραιότερο ξενοδοχείο της νότιας Κρήτης, το Πόρτο Λουτρό, ένας όχι μόνο στην Ελλάδα σπάνιος συνδυασμός ντόπιας αρχιτεκτονικής και σύγχρονων ανέσεων.

Οι περισσότεροι από αυτούς που συναντά κανείς στη νότια ακτή της Κρήτης έχουν μαζί τους εκτός από τον αναπνευστήρα και παπούτσια κατάλληλα για πεζοπορία. Και ανταμείβονται πλουσιοπάροχα, με μέρη για κολύμπι που στη βόρεια ακτή μόνο να τα ονειρεύεται μπορεί κανείς. Στα απόμερα λιμανάκια μεταξύ Χώρας Σφακίων, Λουτρού και Αγίας Ρούμελης συναντά κανείς δεκάδες κολυμβητές - τους περισσότερους χωρίς μαγιό.

Όποιος προτιμά να βαδίζει πιο ψηλά, απολαμβάνει τη θέα των ωραίων κολπίσκων. Από την ακτή ως την ψηλότερη κορυφή των Λευκών Ορέων, τις Πάχνες με 2452 μέτρα, απλώνεται ένα ωραίο ορεινό τοπίο: δάση, χωριά εγκαταλελειμένα αλλά και χωριά πολύ ζωντανά, λιβάδια σε υψόμετρο και άσπρα βράχια. Και βέβαια δεν υπάρχει μόνο το φαράγγι της Σαμαριάς στην Κρήτη. Μια ώρα μετά το Λουτρό, στον κόλπο του Μαρμαρά, ξεκινά το φαράγγι της Αράδαινας, που σχίζει κατακόρυφα τη χώρα. Δεν είναι τόσο ονομαστό, αλλά βέβαια πολύ πιο μοναχικό. Μόνο αγριοκάτσικα συναντά κανείς στη διαδρομή, περήφανα ζώα που δε σ' αφήνουν να τα πλησιάσεις.

Ανώπολη με το άγριο κρητικό γένι του, τη μαύρη βράκα και κρατώντας ένα αγγλικό τηλε-

σκόπιο, συναντώνται στο σημείο αυτό δύο κόσμοι που τίποτα δε φαίνεται να τους συνδέει.

(από τη Subbeutsche Zeitung
της 28-5-94)

Μετάφραση από την Γερμανική εφημερίδα έκανε ο κ.
Σπύρος Κουκίδης - Εκδόσεις DRAXIS - Αμερικής 20 106 71
Αθήνα

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Η Ευαγγελία Κουβίδου στις 31-1-1994 πραγματοποίησε την 4η ατομική της έκθεση ζωγραφικής στην Αθήνα. Αλλά ας διαβάσουμε αυτά που δημοσίευσε στην εφημερίδα ΚΡΗΤΙΚΑ ΕΠΙ-ΚΑΙΡΑ του Φεβρουαρίου 1994 η Ευαγγελία Χατζάκη.

Η τέταρτη ατομική έκθεση της ζωγράφου Ευαγγελίας Κουβίδου, εγκαινιάστηκε τη Δευτέρα 31 Ιανουαρίου στη Γκαλερί 1, της οδού Θεόγνιδος, στον Άγιο Σώστη της Αθήνας. Η έκθεση περιελάμβανε 38 έργα σε λάδι και τέμπλες, με κυρίαρχα θέματα τη γυναίκα, το παιδί και τη μητρότητα. Η Ευαγγελία Κουβίδου, που γεννήθηκε στην Αγία Γαλήνη Ρεθύμνου και έζησε πολλά χρόνια στο Ηράκλειο, σήμερα ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Είναι αυτοδίδακτη ζωγράφος και, όπως χαρακτηριστικά είπε στα «Κ.Ε.» «σπουδάζω στο χώρο της φαντασίας μου». Στη φωτογραφία η Ευαγγελία Κουβίδου (δεξιά) με το γνωστό ζωγράφο Μπόττη Θαλασσινό και την επίσης Κρητική ζωγράφο Ρούλα Τσιώτα.

Ευαγγελία Χατζάκη

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ JACK WHITTEN

ΠΡΩΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Βλέπουμε τον Τζακ στο στούντιό του.

Σας μεταφέρουμε αυτά που γράφονται πίσω από κάθε φωτογραφία.

DANIEL NEWBURG GALLERN, INC
43 GREENE STREET, NEW YORK, NY 10013-2605

JACK WHITTEN

Paintings from the seventies

Πίνακες ζωγραφικής από τη δεκαετία του 1970

March 16th to April 9th, 1994

Opening Reception wednesday, March 16th
6-8 Pm

16 Μαρτίου έως 9 Απριλίου 1994

Εγκαίνια Τετάρτη 16 Μαρτίου 6-8 μ.μ.

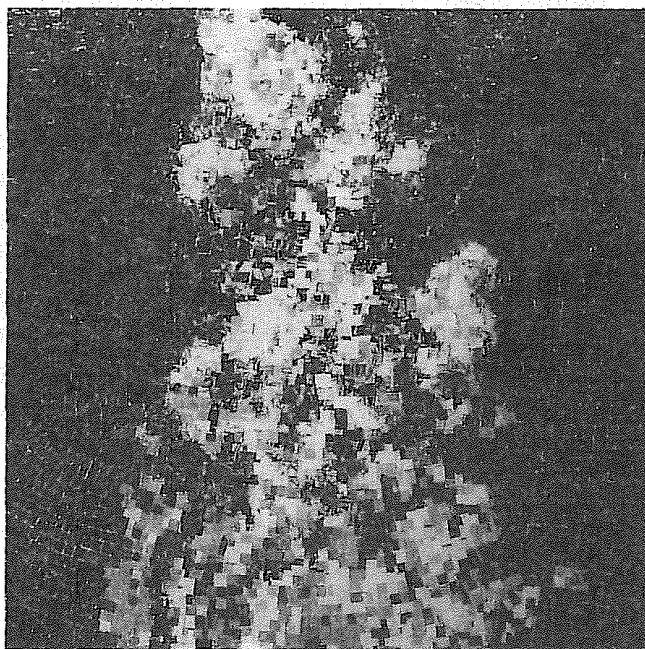
Verso: Jack Whitten in his studio, 1974

Photo by Paul Viani

Ο Jack Whitten στο στούντιό του, 1974

Φωτογραφία από τον Paul Viani

ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:

JACK WHITTEN

BESSEPER BOOGIE 1993 - 94

Acrylic on canvas 60 x 60 inches

Ακρυλικό σε καμβά 60 x 60 ίντσες

RECENT PAINTINGS

MARCH 11 - APRIL 9, 1994

OPENING RECEPTION FRIDAY, MARCH 11,
6-8 P.M.

Πρόσφατοι πίνακες ζωγραφικής

11 Μαρτίου - 9 Απριλίου 1994

Εγκαίνια Παρασκευή 11 Μαρτίου 6-8 μ.μ.

HORONER ROMLEY GALLERY

107 - 109 SULLIVAN ST. NEW YORK, N.Y.
10012

Tel 212-274-9805 Fax 212-274-9802

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η έκθεση του Τζάκ
στη Νέα Υόρκη απ' ότι πληροφορηθήκαμε, του
ευχόμεθα πάντα επιτυχίες.

Ζητείται ...πρόεδρος

Κάθε χωριό έχει και το αθλητικό του σωμα-
τείο. Όπως το Σπήλι, η Μέλαμπες κ.λπ. Εμείς
εδώ δυστυχώς υστερούμε. Όχι γιατί δεν έχουμε
υλικό. Ίσα ίσα έχουμε και μάλιστα πολύ καλό.
Όπως π.χ. ο Μανώλης ο Ριακιωτάκης του Μύ-
ρου, ο Μανώλης ο Βογιατζάκης, ο Γιώργης ο
Βεργαδής του Ιωάννου που έπαιζε καλό μπά-
σκει στην Κατερίνη. Ο πρώτος και ο δεύτερος
πήραν μετάλλια σε αγώνες δρόμου απ' όλη την
Μεσσαρά. Παίζουν σε αναγνωρισμένα σωματεία

ποδοσφαίρου. Αθλητικές εφημερίδες έχουν
γράψει γι' αυτούς κολακευτικά λόγια. Πρόκειται
για ταλέντα. Δεν αποκλείεται να τους δούμε σε
μεγάλα σωματεία. Όμως σπαταλούν και χρόνο
και χρήμα για να πάνε στο Τυμπάκι ή στην Γόρ-
τυνα για να προπονηθούνε.

Στην φωτογραφία βλέπουμε μια ομάδα από
τα εξής παιδιά: Τζισκάκης Ν. Βογιατζάκης και
Εμμ. Παπαδάκης Γ. Παπαμιχελάκης Εμ. Κοτζα-
νάκης Τρουλινός Ν. Μουρτζάνος Γ. Τρουλινός
Σεβαστιάν, Ζαχαριουδάκης Βαγ. Έχουν δίψα
για άθληση, είναι καλοί και στο ποδόσφαιρο και
στο μπάσκετ και στο κολύμπι. Δυστυχώς δεν
υπάρχει επίσημο αθλητικό σωματείο.

Θεωρώ πάρα πολύ μεγάλη την κοινωνική
προσφορά αυτού ο οποίος θα αναλάβει πρόε-
δρος ενός αθλητικού σωματείου. Την θεωρώ ση-
μαντικότερη και από αυτήν του προέδρου της
κοινότητας διότι διαπλάθει την νεολαία. «Νους
υγιής εν σώματι υγιεί» έλεγαν οι αρχαίοι πρόγο-
νοι. Οδηγεί τους νέους στο δρόμο της αρετής
και όχι της κακίας. Στο τέλος το σωματείο προ-
βάλλει και διαφημίζει και το χωριό μας.

Κατά την προσωπική μου άποψη, ένας που θα
μπορούσε να προσφέρει στο κοινωνικό σύνολο
με το να γίνει πρόεδρος του αθλητικού σωμα-
τείου Αγίας Γαλήνης είναι ο κ. Ευάγγελος Σκαρ-
λάτος. Διότι διαθέτει μια σχετική εμπειρία στα
αθλητικά. Είναι αεικίνητος και πανταχού παρών,
αφού μπορεί και διαθέτει αρκετό χρόνο έξω από
τις μπίζνες του. Και το κυριότερο, έχει και γιο και
ανήψια καλούς αθλητές.

Αυτή δε η προσπάθεια πρέπει να αγκαλιαστεί
απ' όλους μας και ιδιαίτερα τους γονείς, αφού
ξέρουμε ότι ο αθλητισμός εκτός του ό,τι κάνει
καλό αποτρέπει και από το κακό.

Αγ. Γαλήνη 17-6-94

Και επειδή αρχίζει και το Μούντιαλ ποδοσφαί-
ρου, ας ευχηθούμε στην Εθνική μας ομάδα πο-
δοσφαίρου, που για πρώτη φορά στην ιστορία
της συμμετέχει στον θεσμό, ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ.

**Νεό Δ.Σ. στον Σύλλογο Ξενοδόχων
Αγ. Γαλήνης**

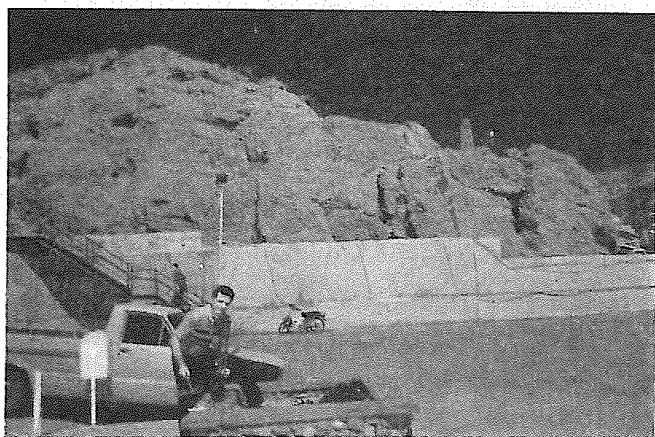
Στις 19-6-94 εκλέχτηκε νέο Δ.Σ. στο Σύλ. Ξε-
νοδόχων.

Πρόεδρος: Φουντιδάκης Κων.
Αντιπρόεδρος: Σκαρλάτος Ευάγγ.
Γραμματέας: Κασωτάκης Μιχ.
Ταμίας: Γιασαφάκης Παναγ.
Μέλος: Τυροκομάκης Ι.
Αν. μέλος: Τυροκομάκης Μ.

Μια πρόταση από τον Βουμβουράκη

«Να γίνουν συντονισμένες προσπάθειες απ' όλους τους φορείς και τις κοινότητες της Μεσσαράς, για να ανοίξει το αεροδρόμιο Τυμπακίου. Πράγματι το αεροδρόμιο Ηρακλείου, δεν μπορεί να εξυπηρετήσει άνετα όλες τις πτήσεις. Μου έχουν πει τουρίστες, ότι ενώ κάνουν 2.30 ώρες να ρθούν από Γερμανία, κάνουν και 1,30 ώρα βόλτες πάνω από το αεροδρόμιο Ηρακλείου. Διότι δεν υπάρχει ελεύθερος αεροδιάδρομος.

Τα γραφεία προσπαθούν να γεμίσουν πρώτα τα Βόρεια μέρη, διότι δεν επιβαρύνονται με το

μεταφορικό κόστος. Έτσι ενώ τα Β. μέρη είναι γεμάτα τα Νότια υποφέρουν.

Ο καθηγητής μου στην ΑΣΟΕΕ και τέως υπουργός και βουλευτής και καταγόμενος από το Τυμπακι κ. Δρεττάκης, σε μια συζήτηση που είχαμε προ ετών για το ίδιο θέμα μου είπε ότι κρύβονται τεράστια οικονομικά συμφέροντα στο Ηράκλειο, που εμποδίζουν να ανοιχθεί το αεροδρόμιο. Φυσικά οι δικαιολογίες είναι και πολλές και ποικίλες.

Εάν και εφόσον ΟΛΟΙ οι φορείς, από Συλλόγους, Κοινότητες και Δήμους της Μεσσαράς, και οι κομματικοί παράγοντες ΟΛΩΝ των κομμάτων είναι ενωμένοι σαν μια γροθιά, μόνον τότε,

ίσως, και καταφέρουμε και προασπίσουμε τα συμφέροντά μας, ανοίγοντας το αεροδρόμιο, έστω για τα τσάτερς. Διαφορετικά... δεν υπάρχει ελπίδα.

Αγ. Γαλήνη 20-6-94

Φάνης Μαυρογιώργης

Για την νέα Επιτροπή του Λιμενικού Ταμείου

Εύχομαι στην νέα Επιτροπή του Λιμενικού Ταμείου να συνεχίσει τις προσπάθειες της ολοκλήρωσης των έργων.

Οι απαιτήσεις λόγω της Τουριστικής ανάπτυξης είναι μεγάλες. Θα είμαι στη διάθεσή σας να προσφέρω και σαν απλός Αγιο-γαληνιώτης οτιδήποτε με χρειαστείτε.

Για τον Χαρίλαο Λινοξυλάκη

Θα ήθελα, μέσω του περιοδικού να τιμήσω το γεροντότερο εν ζωή άτομο που διετέλεσε πρόεδρος Αγ. Γαλήνης. Πρόκειται για τον Χαρίλαο Λινοξυλάκη. Στο λίγο χρονικό διάστημα, που ήταν πρόεδρος, κατάφερε να φτιάξει έργα υποδομής, που αν και έχουν περάσει 25 χρόνια, εμείς οι σημερινοί απολαμβάνουμε τους καρπούς των έργων αυτών. Η ύδρευση, η αποχέτευση και η τσιμεντόστρωση ήταν έργα που συντέλεσαν τα μέγιστα στην ανάπτυξη, Το όνομά σου μπάρμπα Χαρίλαε, νάσαι σίγουρος, θα μείνει στην Ιστορία της Αγίας Γαλήνης.

Για τον Νίκο Νοδαράκη

Θα ήθελα δημόσια να ευχαριστήσω τον Νίκο Νοδαράκη για τα καλά λόγια που έγραψε, για το όποιο έργο επιτέλεσα, κατά τη διάρκεια της προεδρίας μου στο λιμενικό Ταμείο Αγίας Γαλήνης.

Για μένα αυτά τα λόγια αποτελούν τίτλο τιμής, αφού προέρχονται από έναν άνθρωπο, ο οποίος έφθασε στα ανώτατα κλιμάκια του Υπουργείου Οικονομικών μα και είναι γνωστό το ηθικό ανάστημα και η κοινωνική καταξίωση του ανδρός αυτού.

Ο άνθρωπος αυτός είναι πάνω από κόμματα, κινείται χωρίς καμιά ιδιοτέλεια ή μικροκομματι-

κή σκοπιμότητα ή εγωιστικές τάσεις. Το διαπιστώνει κανείς όταν διαβάσει το τεύχος 26 του περιοδικού Αγ. Γαλήνη, όπου πρώτος υιοθετεί τους οραματισμούς του Φάνη Μαυρογιώργη για ανέγερση μνημείου Δαιδάλου και Ικάρου.

Αυτή η πρόταση έγινε επίσημα από το Φάνη το Μάη του 1992 στο τεύχος 24. Είναι προς τιμή του, που όχι μόνο την υιοθέτησε, αλλά και προσπαθεί σαν ταμίας της άτυπης ακόμη επιτροπής να την υλοποιήσει. Ναι σ' αυτό το έργο, που θάναι έργο του αιώνα για το χωριό μας, που θάναι έργο ζωής για τα παιδιά μας. Τάσσομαι στο πλευρό σου, αγαπητέ φίλε Νίκο.

Μετά την πρόταση του Φάνη ακολουθούν πίνακες ζωγραφικής με το θέμα αυτό από τους καλλιτέχνες Άγγελο Κυριαζή και Εμμαν. Παπαγιαννάκη (βλ. εξώφυλλο περιοδικού).

Ο δε γλύπτης Ευάγγελος Ψυλλάκης φτιάχνει μακέτα του όλου έργου το επόμενο έτος 1993 και την καταθέτει στο Κοινοτικό Κατάστημα. Ο δε Σύλλογος της Αθήνας με τους πάντα δραστήριους Γ. Νικηφοράκη και Γιάννη Φωτάκη τυπώνει σε βιβλίο την μακέτα και την όλη παρουσίαση του Βαγγέλη.

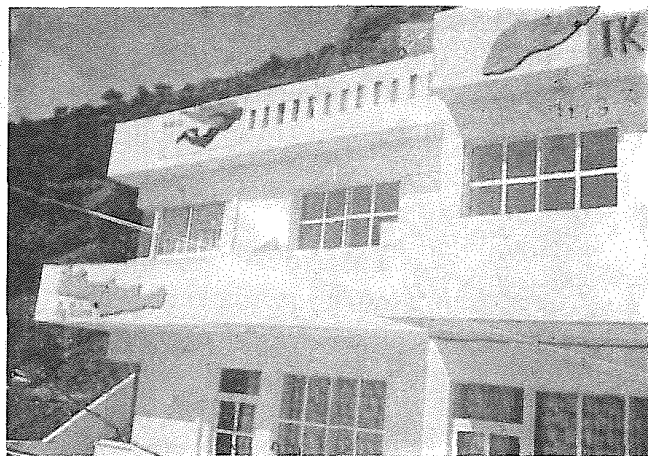
Για τον οραματιστή Φάνη Μαυρογιώργη

Όταν πριν από 12 χρόνια παντρεύτηκε ένας άγνωστος ψηλός ξένος την κόρη του Μιχ. Πετρουλάκη, κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί, πως αυτός θα άλλαζε το ρυθμό σκέψης στο χωριό μας. Δεν ήταν τυχαίος. Πτυχιούχος Οικονομολόγος, που καταγόταν από ένα ιστορικό για μας νησί.

Ένα νησί, που φιλοξενεί στα χώματά του χιλιάδες χρόνια ένα παληκάρι, που έφυγε από το χωριό μας την Αγία Γαλήνη, πετώντας με φτερά κολημμένα με κερί. Το νησί για χάρη αυτού του παιδιού πήρε το όνομα ΙΚΑΡΙΑ και οι σημερινοί Καριώτες έστησαν άγαλμα στον ΙΚΑΡΟ.

Η τύχη το έφερε να έρθει ο Φάνης εδώ και να μας παροτρύνει να τιμήσουμε τους πρωτοπόρους των αιθέρων Δαίδαλο και Ίκαρο και να αδελφοποιήσουμε την Αγ. Γαλήνη με τον Αγ. Κήρυκο.

Ο Φάνης έστω και μόνος του, δεν παύει να διαφημίζει την ιστορία του χωριού μας και να καταγράφει κάθε τι το ενδιαφέρον. Κοιτάζοντας το κτίριο που έφτιαξε με την Κρήτη και τον Ίκα-

ρο να κατευθύνονται στην Ικαρία, ζωντάνεψε το μύθο κι έκανε το νησί του ένα κομμάτι του δικού μας τόπου.

Αν γράφω δυο λόγια για τον Φάνη είναι όχι γιατί είμαστε «φίλοι» ή «σύντεκνοι» ή «συγγενείς», αλλά γιατί τον θεωρώ πως είναι ένα κεφάλαιο για το χωριό μας, που προσπαθεί να γαλουχήσει και να συσπειρώσει όλους γύρω από έναν στόχο, το καλό της Αγίας Γαλήνης και μόνο.

Με εκτίμηση
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΦΟΥΝΤΙΔΑΚΗΣ

**ΜΕΧΡΙ ΕΔΩ ΚΥΡΙΟΙ
(ΑΙΔΩΣ)**

Ήπια προς όλες τις κατευθύνσεις απάντηση, γιατί «η σιωπή είναι χρυσός» έγινε «η σιωπή των αμνών».

Δύο φορές, αν θυμάμαι καλά, έχω στείλει άρθρα στο περιοδικό σας τα οποία δημοσιεύσατε. Εντελώς διακριτικά πιστεύω δε χρησιμοποίησα το ρήμα εγώ. Ελπίζω λοιπόν να έχω το δικαίωμα να απαντήσω στις «χρήσιμες» ανακοινώσεις και στην «εποικοδομητική κριτική».

Δημοσιογραφική Δεοντολογία και Περιοδική έκδοση «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ»

Έχετε ξεκινήσει εδώ και αρκετά χρόνια να ασχολείστε (και καλά κάνετε) με την πολιτική ζωή της Αγίας Γαλήνης. Δεν ξέρω βέβαια τι μπορούν να προσφέρουν ανακοινώσεις σε γλώσσα «επαναστατικού Στρατοδικείου» που καταφέρονται κατά παντός εκτός του συντάκτη τους.

Πού είναι οι προτάσεις, αλήθεια, πού είναι η κριτική, πού είναι η αυτοκριτική και πού η ελάχι-

στη ευαισθησία της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, να ζητάτε (πριν δημοσιεύονται τέτοιες ανακοινώσεις), τη γνώμη - απάντηση των υπηρεσιών και των προσώπων που τόσο βάνουσα θίγονται.

Συντάκτες - Ανταποκριτές - Ρεπόρτερς - Αναλυτές του περιοδικού Αγία Γαλήνη και ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Από ό,τι φαίνεται ορισμένα έργα, ορισμένες εκδηλώσεις, ορισμένα γεγονότα που συμβαίνουν στην Αγία Γαλήνη δεν έχουν θέση στο περιοδικό σας σύμφωνα με τους ρεπόρτερς σας. Δεν θα αναφερθώ στο πρόσωπό μου, αν και σε ορισμένα σημεία δεν μπορώ να το αποφύγω. Ελάχιστα παραδείγματα:

-Πότε γράψατε μια λέξη για τις επί δέκα χρόνια μαθητικές εκδηλώσεις, ανώτερες των πρωτύπων σχολείων, που οργανώνει το Δημοτικό Σχολείο και Νηπιαγωγείο Αγίας Γαλήνης; Πότε δημοσιεύτηκε μια φωτογραφία με το χαμόγελο των παιδιών αυτών, έστω για επιβράβευση παιδιών, δασκάλων κ.λπ.

-Τί γράψατε κύριοι ρεπόρτερς για την ΤΕΡΑΣΤΙΑ Πολιτιστική προσπάθεια των παιδιών του Πολιτιστικού Συλλόγου επί χρόνια; Η Ολλανδική ΤΕΛΕΓΚΡΑΦ αφιέρωσε μια σελίδα, άλλες ξένες εφημερίδες το ανέφεραν, τοπικές και Αθηναϊκές το ίδιο. Θα ήθελα πολλές σελίδες να αναφέρω μόνο ονομαστικά τι έγινε. Κρίμα δε χώρεσε τίποτα στο περιοδικό σας.

-Όταν η ΕΡΤ παρουσίαζε στο δελτίο ειδήσεων τη λειτουργία του βιολογικού της Αγίας Γαλήνης (πόσοι αλήθεια λειτούργησαν στην Ελλάδα τότε;), αγνοήθηκε. Όπως αγνοήθηκε και η τεράστια προσπάθεια του σημερινού συμβουλίου να επεκταθεί και να βελτιωθεί ο βιολογικός, που τελικά είχε καλό τέλος όσον αφορά τη χρηματοδότηση. Όμως γι αυτό το θέμα δεν υπήρξε ουδεμία συγκεκριμένη πρόταση ή πρωτοβουλία μόνο ανακοινώσεις στο ύφος ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΟΥΣ.

-Γιατί τόσο παραπληροφόρηση κύριοι; Τί γράψατε για το διπλασιασμό της πλατείας του λιμανιού; Τίποτα και τι γράψατε για τις ζαρντινιέρες;!!!

Τί γράψατε για την προστασία του ΜΕΣΑΚΟΥ κόστους 20.000.000 δρχ., που πήγε την ανάπτυξη της παραλίας πίσω 2 χρόνια; ΤΙΠΟΤΑ. Και τι

γράψατε για το σπάσιμο του βράχου;!!! Θα μπορούσα να αναφέρω ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ παραδείγματα κύριοι δημοσιογράφοι!

ΝΑΙ!

ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥΣ

Θα ζητήσω συγγνώμη από τον φίλο το Νίκο το Νοδαράκη (ένα από τους αξιολογότερους και αντικειμενικότερους ανθρώπους του χωριού μας), αλλά θα διαφωνήσω ριζικά με πολλά γραφόμενά του.

Φίλε Νίκο έχεις όλο το δικαίωμα, φυσικά, να γράφεις όσα επαινετικά λόγια ή άρθρα θέλεις, να γεμίσει ένα ολόκληρο περιοδικό τέλος πάντων, για πρόσωπο ή πρόσωπα που πιστεύεις ότι προσφέρουν. Δεν έχει όμως κανείς το δικαίωμα, κατά την γνώμη μου, στο όνομα της Ιστορίας και με το βαρύγδουπο τίτλο «35 χρόνια προσφοράς τουρισμού», να αγνοεί γεγονότα - πράξεις - πρόσωπα που πρόσφεραν σε αυτό τον τόπο που λέγεται Αγία Γαλήνη, σ' αυτό που λέγεται τουρισμός.

Δε θα ήθελα να μπω στη διαδικασία των παραλείψεων. Από τον σκαμμένο μα τε χέρια δρόμο τον παραλιακό και μπαζωμένο με τα χέρια τότε πέρασμα του ΜΕΣΑΚΟΥ μέχρι την τουριστική ανάπτυξη και την τελευταία τουριστική έξαρση. Αυτό που πιστεύω είναι το άρθρο 35 χρόνια τουρισμού (πρόλογος) θέλει απόσυρση, δεν διορθώνεται. Είναι η ελάχιστη προσφορά σ' αυτούς που πρόσφεραν ανώνυμοι και επώνυμοι, ντόπιοι και ξένοι στον τουρισμό της Αγίας Γαλήνης και ευτυχώς είναι πολλοί.

Υ.Γ.: Η σημερινή κατάσταση που διαμορφώνεται με το Β' Βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης δίνει επιτέλους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση τη δύναμη που χρειάζεται για να πάρει αποκλειστικά την τύχη της στα χέρια της. Αυτό σε συνάρτηση με την Οικονομική και τουριστική κρίση σε όλη την Ελλάδα απαιτεί ενωμένη την Αγία Γαλήνη στις εκλογές που έρχονται.

Με εκτίμηση
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ
ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ

Γ. ΚΟΤΖΑΝΑΚΗΣ

Η Τέχνη της πολιτικής

Αν η πολιτική είναι μια αυτόνομη και αυτοδύναμη επιστήμη, τότε θα έπρεπε να ιδρυθεί ξεχωριστό τμήμα, όπως είναι η ιατρική, η Νομική κ.λπ. που προσφέρουν ειδικές γνώσεις στο συγκεκριμένο αντικείμενο ή τομέα γνώσεων.

Η πολιτική είναι η τέχνη του κυβερνάν, κάτι παραπλήσιο με τους διευθυντές των επιχειρήσεων. Οι πολιτικοί οι οποίοι επηρεάζουν τις τύχες και χαράσσουν την πορεία ενός θέματος, πρέπει να εμπνέονται από ουμανιστικά ιδανικά και να έχουν μια οικουμενική ευρυμάθεια, για να σταθμίζουν σωστά το στίγμα εις το οποίον αρμενίζουν.

Και επειδή κανένας θνητός δεν μπορεί να είναι παντογνώστης και γνώστης εξειδικευμένων γνώσεων, γι' αυτό και καταφεύγει στην πρόσληψη συμβούλων με ειδικές γνώσεις στους πολυάριθμους ειδικούς τομείς.

Αυτό είναι το ιδεατόν, γιατί στην πράξη προς άλλα οδεύομεν. Αν κοιτάξουμε τη σύνθεση της Βουλής, θα δούμε τους δικηγόρους να προέχουν και οι λόγοι είναι κατανοητοί. Ακολουθούν οι γιατροί συνδικαλιστές καθώς και ηθοποιοί λες και υπάρχει και το κοινό, έστω και δυσδιάκριτο.

Η πολιτική πρέπει να 'ναι συνυφασμένη με τη γνώση και προπαντός με την ηθική. Ανήθικος πολιτικός, ανήθικη πολιτική θα ονειρεύεται. Η πολιτική έχει τη δική της γοητεία και ομορφιά και δυστυχώς καμία φορά ξεστρατίζει και γίνεται βιοποριστικό επάγγελμα με όλα τα θλιβερά του επακόλουθα.

Το εγώ γράφεται με κεφαλαία γράμματα, εφευρίσκεις διαχωριστικές γραμμές και δημιουργείς τεχνητούς εχθρούς για να κονταρομαχείς και να επιβιώνεις. Πρόσφατα ένας σοβιετικός διπλωμάτης απευθυνόμενος προς τον Μπους του είπε ότι η Ρωσία κάνει τώρα στην Αμερική τη μεγαλύτερη ζημιά, διότι έχουμε παύσει να είμαστε αντίπαλοι.

Η λογική της πολιτικής συνίσταται εις την ύπαρξη οραμάτων που να μη σε εμποδίζει να βλέπεις το εφικτόν, γιατί τότε ξεφεύγεις από την πραγματικότητα οπότε η απογοήτευση και αποτυχία είναι χειροπιαστή. Η ύπαρξη πολλών κομμάτων είναι στοιχείο της Δημοκρατίας και εκφράζουν, εάν εκφράζουν και στο βαθμό που εκφράζουν, συμφέροντα των διαφόρων κοινωνικών ομάδων που όλες μαζί συναποτελούν το Εθνικό σύνολο. Και για να μην είναι γυμνά τα κόμματα ενδύονται ένα ιδεολογικό περίβλημα που φορτιζόμενο καταλλήλως το εκτρέφει και του δίνει βιωσιμότητα.

Αλλά το να δηλώνει ένα κόμμα ότι το χωρίζει άβυσσος από όλα τα άλλα είναι μεγάλη κουβέντα που χρειάζεται ψυχανάλυση. Όταν το κοινό σπίτι βρίσκεται υπό κατάρρευση, όλοι οι ένοικοι οφείλουν να βοηθήσουν για να αποφευχθεί και όταν τα Εθνικά συμφέροντα ή θέματα περνούν μια επικίνδυνη κρίση και καμπή είναι και λογικό και αυτονόητο ότι πρέπει όλα τα κόμματα να συνδράμουν για το ξεπέρασμα αυτής της κρίσης.

Δυστυχώς για την ελληνική πραγματικότητα η κομματική εμπάθεια φθάνει τα όρια του παροξυσμού, η υποκρισία ευρίσκεται στο ζενίθ και η συστηματική και δίχως ηθικούς φραγμούς αλληλοϋπονόμηση είναι το κύριο μέλημά τους.

Όταν ο Ελληνισμός από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Αυστραλία, ΗΠΑ, Γερμανία κ.λπ., διαδηλώνει την ελληνικότητα της Μακεδονίας, υπήρξαν φωνές που έστερξαν να αποδοκιμάσουν και να κατηγορήσουν για Εθνικισμό και σωβινισμό αδιαφορώντας για τη ζημιά στα Εθνικά θέματα καλυπτόμενοι κάτω από την ομπρέλα του διεθνισμού.

Χρήστος Π. Μαυρογεώργης

Έξω από τα ...δόντια

Για το φίλο και γείτονα Γ. Κοτζανάκη, νοιώθω μια εκτίμηση. Είναι ένας έξυπνος πετυχημένος επιχειρηματίας. Πολύ ετοιμόλογος με μία εκπληκτική εφφράδεια λόγου. Γεννημένος πολιτικός, αφού είναι ικανός, τρόπος του λέγειν «να

παντρέψει και Μητροπολίτη». Για τον πρόεδρο όμως, αφού ο ίδιος θέλει την κριτική, δε θα είμαι αυστηρός, απλώς θα είμαι εντικειμενικός. Κι αν κάπου τον αδικώ, ας απαντήσει δημόσια.

1. Γιατί, δεν έστειλε ένα συγχαρητήριο τηλεγράφημα, ή κάποια λουλούδια, ή μερικά κάρδα της αγ. Γαλήνης, στα εγκαίνια ενός πλοίου στο Ηράκλειο που το όνομά του διαφήμιζε στα πέρατα των θαλασσών το χωριό μας, αφού έκαναν την τιμή και το έβγαλαν «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ» πράγμα που έκαναν άλλοι.

Πρέπει να επιζητούμε τη διαφήμιση και προβολή του χωριού μας και όχι να έχουμε καβαλήσει το καλάμι και να θέλουμε ιδιαίτερες προσκλήσεις. Η «μη ενέργεια» αυτή του προέδρου όχι απλώς μας προσβάλλει σαν χωριανούς, αλλά και μας ζημιώνει.

2. Γιατί πρόεδρε, αν και μούχες υποσχεθεί ότι θα έστελνες ένα συλλυπητήριο τηλεγράφημα έστω για τα θύματα της φωτιάς που τσάκισε για δεύτερη φορά τα φτερά του Ικάρου δεν το έστειλες; Πράγμα που έκαναν πάρα πολλοί άλλοι.

Ναι ήταν ένας πρώτος τρόπος προσέγγισης για την αδελφοποίηση. Δυστυχώς η απραξία σου είναι αχαρκτήριστη. Όταν μου είπες: ναι εγώ το σκέφτηκα πρώτος· πάω να στείλω το τηλεγράφημα· τι μεσολάβησε μέχρι να πας; Μήπως σκέφθηκες πως οι 100 δρχ. για το FAX ήταν υπέρογκο ποσό;

Δεν είμαι δημόσιος κατήγορος ούτε κατέχομαι από ρεβανσιστικές τάσεις. Το Γιώργη το δέχομαι και τον εκτιμώ στην παρέα αλλά, αφού ο πρόεδρος στο τεύχος 27 σελ. 3 ζήτησε περισσότερη κριτική, δεν άντεξα στον πειρασμό να του εκφράσω μερικά ΓΙΑΤΙ έξω από τα δόντια.

Η κριτική αφορά πάντα τον πρόεδρο κι όχι τον απλό πολίτη και φίλο Γιώργη.

Με εκτίμηση
Φάνης Μαυρογιώργης

Ο δρόμος της παραλίας

Τελείωσε ένα έργο, που ήταν το μήλο της έριδος στις προηγούμενες κοινοτικές εκλογές. Το παράδοξο είναι ότι έγινε από το συνδυασμό ο οποίος στις προηγούμενες εκλογές ήταν εναντίον του δρόμου αυτού.

Φαίνεται λοιπόν ότι το έργο ήταν τόσο αναγκαίο, που δεν μπορούσε να μην γίνει. Πιστεύω ότι αναβάθμισε την περιοχή.

Μια πρόταση γι αυτόν που θα εκλεγεί νέος πρόεδρος της κοινότητας Αγ. Γαλήνης:

Είμαστε περήφανοι και τυχεροί που ζούμε σ' αυτό το πανέμορφο χωριό. Πολλοί όμως νοιώθουμε άσχημα, όταν μπαίνουμε στο «σπίτι» μας στο κοινοτικό κατάστημα και βλέπουμε αντί να προβάλλεται η εικόνα και η ζωή του χωριού μέσα από μεγάλες φωτογραφίες αντικρύζουμε κάποια μακρινή παραλία από κάποιο ημερολόγιο. Λες κι ο τόπος μας είναι κάποιο απρόσιτο και απρόσωπο κατασκοχώρι.

Όταν θα μπεις στην αίθουσα του Δήμου Αγ. Κηρύκου, θα εντυπωσιασθείς από την τεράστια φωτογραφία του κάστρου που έκτισε ο Δημήτριος ο πολιορκητής. Και έτσι αναγκάζονται οι ξένοι υψηλοί επισκέπτες να γνωρίσουν τα αξιοθέατα του τόπου.

Όταν θα μπεις στην αίθουσα των Αγ. Γαληνιωτών Αθήνας, ναι τότε αισθάνεσαι πιο κοντά τις ομορφιές του χωριού. Υπάρχει κάποιος Ελ-

βετός φωτογράφος που έρχεται εδώ και 25 χρόνια και κάθε 2 χρόνια από το ίδιο ακριβώς σημείο παίρνει φωτογραφίες.

Έτσι μπορεί να δει κανείς την εξέλιξη του χωριού. Τέτοια ντοκουμέντα είναι αδύνατον να βρεθούν για οποιοδήποτε άλλο τόπο. Δεν νομίζω πως είναι μεγάλη δαπάνη να αγορασθούν και να μπουκ κατά χρονολογική σειρά στο κοινοτικό γραφείο. Θα μπορούσε να μπει η φωτογραφία του πρώτου παιδιού που γεννήθηκε εδώ. Κατά την Μαρούλη Μαρκουλάκη είναι ο Ανδρέας ο Μηναδάκης που γεννήθηκε στα τέλη του προηγούμενου αιώνα. Θα μπορούσαν να μπουκ οι φωτογραφίες των διατελεσάντων προέδρων, παπάδων, ή δασκάλων.

3-6-94

Φ. Χ. Μ

Αναστασία Πελαντάκη

Στις 17-4-94 έφυγε αθόρυβα για το στερνό ταξίδι της αιωνιότητας η Αναστασία Πελαντάκη. Καταγόταν από τις Μέλαμπες, από πάρα πολύ καλή οικογένεια. Ο αδελφός της Μιχάλης Χριστοφοράκης, γιατρός στο επάγγελμα και πολιτευτής της Αριστεράς, έχει μείνει στην ιστορία για τους αγώνες του στον κοινωνικό στίβο.

Η Αναστασία παντρεύτηκε πριν τον πόλεμο στην Αγ. Γαλήνη και υπήρξε κι αυτή από τις ηρωίδες μητέρες, που μέσα στην Κατοχή αγωνίστηκε σκληρά για την επιβίωση των μικρών παιδιών της. Τα γαλούχησε δε με τα ιδανικά της οικογένειας, της θρησκείας, του αλτρουισμού και της ελευθερίας.

Σαν ώριμο φρούτο έπεσες και πέρασες: στο πέρασμα που κανείς δε θα το αποφύγει και που είναι το πιο σίγουρο. Και που μόνο όταν λίγο το σκεπτόμαστε, ίσως θάμαστε πολύ πιο καλοί σαν άνθρωποι. Αιώνία σου η μνήμη.

**Πέθανε στην Αθήνα και ο ανηψιός της, γιος του Μιχ. Χριστοφοράκη, 45 χρονών φαρμακοποιός (4-6-94).*

Χαράλαμπος Φραγκάκης

Θα ήθελα να συγχαρώ δημόσια τον Χαρ. Φραγκάκη, (μελλοντικό συνάδελφο), ο οποίος κατόπιν κατατακτηρίων εξετάσεων, από τα ΤΕΙ λογιστών πέρασε 4ος στο οικονομικό Θεσσαλονίκης το Γενάρη του 1994. Καθώς επίσης και τον αδελφό του Αριστείδη που ορκίζεται και παίρνει το πτυχίο του Οικον. Θεσσαλονίκης. Του εύχομαι καλή επιτυχία με μια λαμπρή σταδιοδρομία.

Αγία Γαλήνη 5-6-94

Φάνης Μαυρογιώργης

Μαρούλη Μαρκουλάκη

Μια καλοσυνάτη ανοιχτόκαρδη γερόντισσα, γύρω στα 90 είναι η ζωντανή ιστορία του χωριού μας. Μια μέρα με συγκίνησε αφάνταστα η σκέψη της. Με πήρε και μου έδειξε πού ήταν η «ΚΑ-ΒΟΥΣΑ». Για τους νέους ή τους νεοφερμένους που δεν ξέρουν, ήταν το πρώτο πηγάδι, το οποίο, όπως άκουγε κι εκείνη απ' τον πατέρα της, ήταν το μόνο έργο που προυπήρχε, προτού έρθουν γύρω στο 1884 οι Μαμαλάκηδες και οι Μηναδάκηδες. Βρισκόταν εκεί που είναι σήμερα

το λιμεναρχείο. Παρ' όλο που ήταν δίπλα στη θάλασσα το νερό του πίνονταν. Πρέπει «να ξεμπαζωθεί να καλωπισθεί και έτσι θάναί ένα αξιοθέατο για την προσέλκυση επισκεπτών». Μπράβο κυρά Μαρούλη που κάνεις σκέψεις που θα έπρεπε να κάνουν άλλοι πιο αρμόδιοι.

Και ιστορικό πρόσωπο η κυρά Μαρούλη (Μαρία).

Με διαφορά 15 αιώνων θεμελιώθηκαν οι εκκλησίες Παναγιά στο νεκροταφείο και 4 Μαρτύρων μέσα στο χωριό. Και ενώ την πρώτη (Παναγιά) τη θεμελίωσε το 450 μ.Χ. η Βυζαντινή Αυτοκράτειρα Ευδοκία και που από τότε πήρε το όνομα της η Αγ. Γαλήνη, τη δεύτερη (4 Μάρτυρες) τη θεμελίωσε, έρριξε το θεμέλιο λίθο, η Μαρία Μηναδάκη Μαρκουλάκη.

Κατά το 1910 κόσμος μαζεμένος γύρω στα θεμέλια για την τελετή. Ο πρωτομάστορας με βροντερή φωνή καλεί να φέρουν κοντά του ένα κοριτσάκι που να το λένε Μαρία (το όνομα της Παναγίας) και νάχει στην ζωή «τους κυραφεντάδες του». Έλαχε η τύχη σ' αυτήν: την πάνε στον πρωτομάστορα, κοιτάζει κάτω τα θεμέλια, την πιάνει δέος από το βάθος τους, και σήμερα μου λέει «Ναι, θα ήταν μέχρι 2 δωμάτια βάθος». της δίνει λοιπόν μια πέτρα για να τη ρίξει πρώτη για τα θεμέλια. Αυτήν την στιγμή ας ήτανε 5 κι ας έχουν περάσει 85 χρόνια τη θυμάται ολοζώντανη στην μνήμη της. Η εκκλησία πρέπει να τελείωσε μετά από 5 - 6 χρόνια, διότι καθώς θυμάται ο Στέφανος Νικηφοράκης (γεν. 1907) κουβαλούσε μικρός με άλλα κοπελάκια πέτρες για το κτίσιμό της.

Αν αναλογισθούμε ότι δεν είχε γίνει η ένωση της Κρήτης με την μητέρα Ελλάδα, αν αναλογισθούμε τους λίγους κατοίκους που από το υστέρημά τους έδιναν ή βοηθούσαν με προσωπική εργασία, η ανέγερση της εκκλησίας θα πρέπει να θεωρείται μέγα κατόρθωμα.

Αγία Γαλήνη 6-6-1994

Φ. Χ. Μ

Πεδίο Μάχης στο προαύλιο της εκκλησίας.

Κι ενώ συλλογίζομουν με πόσο κόπο και μεράκι προσπαθούσαν οι παλαιότεροι να κτίσουν την εκκλησία, για να απολαμβάνουν το θρησκευτικό τους συναίσθημα, τώρα λίγα χρόνια μερικοί μετατρέπουν το προαύλιο ή την εκκλησία κατά

την Μεγαλοβδομάδα σε «Βοσνία - Ερζεγοβίνη» με τις κροτίδες τους.

Αλήθεια, όπως είπε και ο παπάς, «φωνασκείτε, όταν έχετε ένα οικείο σας πρόσωπο νεκρό;» Ναι, να ριχθούν κροτίδες και βεγγαλικά μα μόνο μισή ώρα κατά την Ανάσταση. Όχι όπως γίνεται τώρα να φοβάται ο παπάς και οι ψάλτες για την

ακεραιότητά τους κατά την περιφορά του επιταφείου.

Ας παραδειγματιστούμε από τις Μέλαμπες που ο Σύλλογος πήρε τη πρωτεβουλία, τύπωσε αφίσσες και κατόρθωσε να επικρατήσει ησυχία όλη την Μεγαλοβδομάδα.

Νέος πρόεδρος του Συλλόγου Αγ. Γαλήνης Αθήνας, ο Γιάννης Φωτάκης

Στην θέση του απερχόμενου προέδρου Γιώργη Σ. Νικηφοράκη ανέλαβε ο μέχρι τώρα αντιπρόεδρος Γιάννης Φωτάκης. Θα ήθελα να εξάρω την προσφορά του Γιώργου για τις δραστηριότητες του Συλλόγου. Η καθιέρωση γιορτών, για να τιμηθεί η τρίτη ηλικία, μας φέρνει πρωτόπους στην Ευρώπη, αφού άκουσα ηλικιωμένους τουρίστες να λένε! «θάμασαν τυχεροί να ζούσαμε εδώ, όπου τα γηρατειά τιμώνται, με τον τρόπο που τους αξίζει. Θα σας τιμούν τα παιδιά σας, αφού εσείς τιμάται τους μεγάλους». Η πετυχημένη διοργάνωση εκδρομών και εκδηλώσεων συνέτεινε και συντείνει στο «δέσιμο» των ανθρώπων, που τόσο λείπει στην εποχή μας.

Για το νέο πρόεδρο δεν αμφιβάλλω ότι θα συνεχίσει με την ίδια θέρμη. Είναι άτομο με ανοικτούς πνευματικούς ορίζοντες και με διάθεση για κοινωνική προσφορά. Ο μέχρι τώρα ανιοτελής κόπος του για την έκδοση του περιοδικού μας και της έκδοσης της πρότασης - παρουσίασης του έργου «ΠΑΡΚΟ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΥ» του Βαγγέλη Ψυλλάκη, θα πρέπει να εκτιμηθούν απ' όλους μας. Είναι ο αφανής ήρωας που έτρεξε και τρέχει. Εγώ προσωπικά τον ευχαριστώ και του εύχομαι ολόψυχα να πετύχει στο τόσο σημαντικό έργο που ανέλαβε.

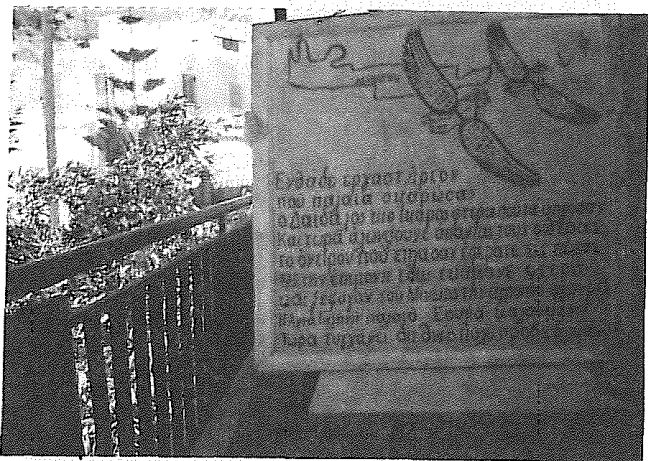
Αγ. Γαλήνη 7-6-94

Με εκτίμηση

Φάνης Μαυρογιώργης

Ας τιμήσουμε την μνήμη του Νικολάου Τζίτζικα (1904 - 1981).

Το Νικόλαο Τζίτζικα, ίσως λίγοι τον γνωρίζουν· μερικοί θα τον θυμούνται σαν ένα γραφικό γεροντάκι. Εγώ ούτε καν που τον είδα, διότι την ίδια χρονιά, που ήρθα εδώ, αυτός πέθανε.

Όμως, από ένα και μόνο έργο ζωγραφικής και από ένα και μόνο ποίημά του που είδα, στου γαμπρού του Μύρωνος Βεργαδή, είναι σαν να τον ξέρω χρόνια ολόκληρα. Άνθρωπος με πνευματικές αναζητήσεις και καλλιτεχνικές τάσεις. Αυτός ο πίνακας, που τον έφτιαξε γύρω στο 1963, του χάρισε το εισιτήριο της Αιώνιας Μνήμης. Αυτός ο πίνακας είναι για μας ο χειροπιαστός σπόρος, που τον έρριξε, και θα πρέπει να βλαστήσει, αν θέλουμε να θερίσουμε τους κόπους του. Αυτόν τον πίνακα τον είχε χαρίσει στην Κοινότητα η οποία όμως δεν τον εκτίμησε, αφού τον είχε στα άχρηστα. Θα πρέπει να είμαστε τυχεροί, που βρέθηκε ο Κ. Λινοξυλάκης που τον είδε, τον μάζεψε και τον επέστρεψε στην κόρη του. Όσο θα περνούν τα χρόνια κι οι αιώνες, τόσο η αξία του πίνακα αυτού θα μεγαλώνει.

Ας γράψω το ποίημα, γιατί απ' τον πίνακα ίσως να μην φανεί.

*Ενθάδε εργαστήριον
που παλαιά σκαρώσαν
ο Δαίδαλος κι ο Ίκαρος, φτερά που τα απλώ-
σαν.*

*Και τώρα αλωνίζουνε άπαντας τους αιθέρας
το όνειρο που έπλασαν εφέρανε εις πέρας.
Με την επιμονή τους εκάμανε φτερά
και ξέφυγαν του Μίνωος την άγρυπνη φρου-
ρά.*

*Η Αγία Γαλήνη παλαιά, Σουλία καλούμενη
τώρα τυγχάνει διεθνώς, πολύ προβεβλημένη.*

Κάποιος Ικάριος, αντίκρυ από το σπίτι σου, 30 χρόνια μετά έκανε ένα βηματάκι συνδέοντας την Κρήτη με την Ικαρία με τα φτερά του Ίκαρου.

Κάποιος μεγάλος γλύπτης, ο Μελαμπιανός Βαγγέλης Ψυλλάκης φιλοτέχνησε την μακέτα του «ΠΑΡΚΟΥ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΙΚΑΡΟΥ». Που πι-
στεύω και πρέπει να γίνει με την συμβολή όλων
μας.

Σε σένα όμως μπάρμπα Νίκο, από κει πάνω που μας βλέπεις, θα ανήκει η τιμή και η εκτίμη-
ση. Και τώρα μια δημόσια παράκληση στην κόρη
σου.

Αυτόν τον πίνακα να τον διαφυλάξει σαν κόρη
οφθαλμού; αν χρειάζεται ειδική συντήρηση να
συντηρηθεί; κι αν κάποτε τελειώσει το «ΠΑΡΚΟ»,
θα μπορούσε να μπει σε περίοπτη ειδική θέση
ειδικά προφυλαγμένο.

Αγ. Γαλήνη 9-6-94
Φ. Χ. Μ.

Ιδιωτικό ιατρείο στην Αγ. Γαλήνη.

Η Αγ. Γαλήνη μεγαλώνει. Απόδειξη είναι ότι απέκτησε και ιδιωτικό ιατρείο. Ο δε γιατρός, από την Ελασώνα, παντρεμένος με Ρεθεμνιώτισσα, γερμανομαθής είναι ό,τι το καλύτερο για την μεγάλη πλειοψηφία των τουριστών μας, που είναι γερμανοί. Απλό και καλό παιδί, πρέπει να αγκαλιαστεί από την Αγ. Γαληνιώτικη οικογένεια, διότι είναι ένας ευσυνείδητος άνθρωπος ο οποίος κι αυτός συντελεί στη διαφήμιση του χωριού μας. Όταν σε οποιοδήποτε πρόβλημα υπάρχει ο άγρυπνος και εξυπηρετικός γιατρός, ο οποίος μάλιστα μιλά και τη γλώσσα τους, οι τουρίστες μας νοιώθουν πολύ πιο άνετα και ασφαλείς εδώ.

Οι τουριστικοί οδηγοί στα θετικά θα προσθέ-
σουν και το γερμανομαθή γιατρό. Αγαπητέ για-
τρέ Λεωνίδα Παλάσκα, το όνομά σου μας θυμίζει
αγώνες των προγόνων μας για την ελευθερία.

Σε καλωσορίζουμε στο χωριό μας
Φ. Χ. Μ.

Η αυλή της Χρυσάνθης.

Στις αρχές του Ιούνη άνοιξε η πόρτα και μπή-
καμε στην αυλή της Χρυσάνθης. Θα μείνει όμως
για πάντα ανοιχτή και θα μας τρατάρει τους
ωραίους μεζέδες, στο κέντρο του χωριού, κάτω
από την βαθειά σκιά των πεύκων και των άλλων
δέντρων. Πραγματικό στολίδι του χωριού μας,
μια όαση μέσα στην έρημο του τσιμέντου. Περιτ-
τεύει νομίζω να πω πως πρόκειται για την αυλή
της αείμνηστης Χρυσάνθης Βασιλάκη, και που
χωρίς να αλλάξουν τίποτε από τον χώρο, την
έκαμαν ένα ωραίο κεντράκι για τους καλοφαγά-
δες τα εγγόνια της Μιχάλης, Αλέξης Μιχελιδά-
κης και Μάνος Μαμαλάκης. Τους εύχομαι καλές
δουλειές.

9-6-94
Φ. Χ. Μ.

Ένα νέο Μάρκετ.

Ένα νέο Μάρκετ άνοιξε απέναντι από το βεν-
ζινάδικο του Κ. Μαμαλάκη. Το ανοίγει ο Ν. Ιερω-
νυμάκης ανηψιός του Κραγκογιάννη. Η Γιώτα
που είχε εκεί το μανάβικο, άνοιξε νέο μαγαζί
στον κεντρικό δρόμο, κοντά στο ξενοδοχείο Α-
κρόπολις. Τους ευχόμαστε καλές δουλειές.

IDEAL STANDARD από φέτος στο Σπήλι. Ά-
νοιξε μαγαζί ειδών υγιεινής αυτής της εταιρείας.
Όσοι ενδιαφέρονται δεν είναι απαραίτητο να
πηγαίνουν στο Ρέθυμνο. Οι τιμές είναι οι ίδιες.
Είναι υποκατάστημα.

Ενοικιάσεις αυτοκινήτων.

Ο Μανώλης Παυλάκης, από τις Βρύσες, κου-
νιάδος του Α. Πετρουλάκη, άνοιξε συνεταιρικά
γραφείο ενοικιάσεως αυτοκινήτων με το
«OSTRIA». Καλές δουλειές.

Και μερικά άλλα μαγαζιά.

Εντυπωσιάζει η «Κυρά Λούλα» στα σκαλιά του Χ. Χριστοφάκη με τις σπανακόπιτες, τυρόπιτες και τις άλλες λιχουδιές.

Όσοι πάτε στου Θανάση για εφημερίδα, δεν θα βρείτε αφού το μαγαζί έγινε «Φλώρα». Θα μπορέσετε όμως να πιείτε ένα ποτό ή να δροσιστείτε με αναψυκτικό και να γευθείτε τα νόστιμα παγωτά του. Οι ελληνικές εφημερίδες είναι στο φούρνο του Διονύση.

Ένας έπαινος στον Κώστα τον Σπανό.

Ένας «ξένος» από το Αγρίνιο, ο επωνομαζόμενος και «Τζαζ» ή «Ξάδελφος», δουλεύει αθόρυβα στο χωριό μας. Πήρε ένα υπόγειο, άχρηστο μαγαζί για όλους και κατόρθωσε και το έκανε Μουσείο Ιστορίας της Τζαζ Μουσικής. Πίσω από το ξενοδοχείο ΣΕΛΕΝΑ. Ξένα περιοδικά έγραψαν γι αυτόν, και πριν λίγες μέρες ελληνική εφημερίδα του αφιέρωσε άρθρο. Πάνω απ' όλα τον τιμά μια πράξη, που την γνωρίζω από ξένους, χωρίς αυτός να μου έχει πει τίποτε.

9-6-94

Φ.Χ.Μ.

Και άλλοι άνοιξαν, που διαφεύγουν αυτή τη στιγμή της μνήμης. Στο επόμενο τεύχος η συνέχεια.

Ατυχήματα.

Στον σεισμό, έπεσε και τραυματίστηκε στο χέρι ο Νίκος Νοδαράκης στο Ηράκλειο. Εκεί νοσηλεύεται στο Βενιζέλειο και ο ζωγράφος Άγγελος Κυριαζής, αφού έπαθε 3 καρδιακά εμφράγματα. Εκ βάθους καρδιάς εύχομαι καλή ανάρρωση, για να συνεχίζουν το δημιουργικό τους έργο.

Αγ. Γαλήνη 9-6-94

Φάνης Μαυρογιώργης

Νέος ιερομόναχος στη Μονή Πρέβελης.

Ο εκλεκτός και δραστήριος επίσκοπός μας ο Λάμπης και Σφακίων Ειρηναίος, χειροτόνησε έναν νέο αρχιμανδρίτη, το απόγευμα του Πάσχα, ο οποίος κατάγεται από την Ν. Αμερική. Πλήθος

κόσμου παρέστησαν στην τελετή. Στη φωτογραφία στο βάθος διακρίνεται και ο δικός μας παπά Παναγιώτης.

Ο νέος αρχιμανδρίτης εγκαθίσταται σαν ιερομόναχος στην Μονή Πρέβελης. Είναι το πρώτο βήμα για την αναβάθμιση του ιστορικού Μοναστηρίου. Ο Δεσπότης μας ζήτησε πίστωση χρόνου για να ξαναζωντανέψει το ερειπωμένο Μοναστήρι. Του τη δίνουμε, γιατί είμαστε βέβαιοι, πως μοχθεί νυχθημερόν για την σωτηρία των ιερών κειμηλίων και την αναβάθμιση της περιοχής, αφού είναι γνωστά τα έργα που έχει φτιάξει στο Σπήλι.

Μερικά παιδιά θυμούνται με νοσταλγία, όταν τα είχε καλέσει και τους είχε κάμει το τραπέζι, στον «Άγιο Ραφαήλ». Και θυμούνται πόσο ωραία πράγματα τους είχε πει. Τα παιδιά θυμούνται και περιμένουν και πάλι το κάλεσμα του Δεσπότη τους, που θα ξαναζεστάνει τις ψυχές τους, όπως έγινε έναν ολόκληρο χρόνο. Αυτή η δεξίωση στα παιδιά άξιζε περισσότερο από κάθε άλλη, αφού είναι μια επένδυση στις ψυχές των παιδιών, στο μέλλον του κόσμου.

Αγ. Γαλήνη 9-6-94

Φ. Χ. Μ.

Τα παιδιά της Αγίας Γαλήνης.

Έχουν κι αυτά δικαιώματα: δεν ζητούν πολλά απ' την Κοινότητα, ζητούν μόνο να τους φτιάξει την μπασκέτα που την έσπασε ο αέρας και που την είχαν αγοράσει τα ίδια γύρω στις 100.000

και τα περισσότερα τα είχε χαρίσει ο Παναγιώτης ο Γιασαφάκης.

Η επιθυμία τους είναι μια μπασκέτα να προπονούνται στο λιμάνι. Εκεί που πάνε τα εκατομμύρια για έξω απ' το χωριό ας διατεθεί κι αυτό το μικρό κονδύλι. Αν περιμένουν να φτιαχτεί το γήπεδο, με τους ρυθμούς που πάμε τότε σ' αυτό θα παίζουν τα εγγόνια τους. Είναι ένα αίτημα που μου το διατύπωσαν τα παιδιά, για να το μεταφέρω δημόσια. Τώρα το αίτημά σας παιδιά είναι στα χέρια του Δημάρχου. Αν δεν σας το ικανοποιήσει, ζητάτε του εξηγήσεις.

Αγ. Γαλήνη 10-6-94

Φ. Χ. Μαυρογιώργης

**Ένα πανώ στο Ισραήλ
που έγραφε «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ»**

Φέτος τον Μάιο στο φαιναλ φόρ που διεξήχθη στο Ισραήλ συμμετείχαν, μεγάλη τιμή για την Ελλάδα, 2 ελληνικές ομάδες, ο Ολυμπιακός και ο ΠΑΟ. Μεγάλη πρόοδος στο μπασκετ. Στον ημιτελικό κέρδισε ο Ολυμπιακός τον ΠΑΟ. Στον τελικό, μεγάλη ατυχία, ενώ προηγείτο ο Ολυμπιακός των Ισπανών σ' όλο το παιχνίδι, στα τελευταία δευτερόλεπτα προηγήθηκαν οι Ισπανοί και μας πήραν το Κύπελο Πρωταθλ. Ευρώπης στο Μπάσκετ. Έτσι ο Ολυμπιακός βγήκε 2ος και ο ΠΑΟ 3ος στην Ευρώπη.

Στην όλη προσπάθεια του Ολυμπιακού συμμετείχε κι ένας Αγ. Γαληνιώτης, ο Κοσμάς ο Λινοξυλάκης. Πολλές φορές τον έδειχνε η τηλεόραση να κρατά ένα πανώ που έγραφε «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ». Ο αγώνας μεταδόθηκε σ' όλη την Ευρώπη. Μπράβο Κοσμά που με τον τρόπο σου σκέφτηκες τη διαφήμιση του χωριού σου.

10-6-94

Φ.Χ.Μ.

Μας χάρισε αισιοδοξία.

Ένα επίλεκτο μέλος του χωριού μας, ο Κ. Γ. Λινοξυλάκης, υπεύθυνος των «KRETA MARKET» της Κρήτης, του Μαρινόπουλου, έδειξε ενδιαφέρον για το «ΠΑΡΚΟ ΔΑΙΔΑΛΟΥ ΙΚΑΡΟΥ», ώστε να δοθεί από την επιχείρηση, κάποιο κονδύλι για τον σκοπό αυτό.

Εύχομαι το παράδειγμα του Κώστα να ακολουθήσουν κι άλλα σημαίνοντα μέλη. Τα ονόματα των δωρητών θα μείνουν γραμμένα για πάντα

και οι εταιρείες, που προσφέρουν, θα προβάλλονται παγκόσμια μέσα από το έργο.

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ 1991

Στην ημερήσια εφημερίδα ΡΕΘΕΜΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ της 12ης και 13-2-1994 που εκδίδεται στο Ρέθυμνο από τον Γιάννη Χαλκιαδάκη, διαβάσαμε τα αναλυτικά αποτελέσματα της απογραφής του 1991. Περιληπτικά καταγράφουμε όσα αφορούν τον τέως Δήμο Μελάμπων. Στη δεκαετία 1981 - 1991 η Κρήτη αύξησε τον πληθυσμό της κατά 37.889 κατοίκους, ποσοστό που προσδιορίζεται σε 7,5%. Στο νομό Ρεθύμνης ο πληθυσμός αυξήθηκε κατά 13%, υψηλότερο ποσοστό από τους άλλους νομούς κι αυτό εκτιμάται στην κατακόρυφη οικονομική του αύξηση ιδιαίτερα στον τουριστικό τομέα. Για την Κοινότητά μας «Αγία Γαλήνη» όπως αναφέρει η εφημερίδα Ρ. Ν. η απογραφή 1991 κατέγραψε 1009 κατοίκους και 32 από το στρατόπεδο Ξηροκάμπου που ανήκει στην κοινότητά μας, σύνολον δηλ. 1041.

Ας δούμε τους κατοίκους των υπολοίπων χωριών τέως Δήμου Μελάμπων. Μέλαμπες 767 και 23 Αγίου Γεωργίου, ήτοι σύνολον 790. Σαχτούρια 234, Άγιος Παύλος 13 και 64 στα Κάτω Σαχτούρια, σύνολον 311. Κρύα Βρύση 160, Νέα Κρύα Βρύση 47 σύνολον 207 και η Ορνέ 123,. Τέλος η Κοινότητα Σπηλίου, Πρωτεύουσα επαρχίας, έχει 792 κατοίκους.

Σημ.: Τα Ρ.Ν. ημερήσια εφημερίδα Ρεθύμνου είναι η εφημερίδα που παρακολουθεί και καταγράφει με κάθε λεπτομέρεια τα γεγονότα και τις ειδήσεις που αφορούν τα χωριά του Νομού μας.

Επίσης πληροφορώ τους αναγνώστες του περιοδικού μας ότι τον Ιούνιο του 1992 και στο τεύχος Νο 24 σελ. 30 ζητούσα από την Κοινότητά μας να μας στείλει τα στοιχεία των απογραφών 1971, 1981 και 1991 χωρίς μέχρι σήμερα να λάβουμε απάντηση. Αν διαβάζουν στην Κοινότητα το περιοδικό μας ή όχι δεν το γνωρίζουμε. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Στα ΚΡΗΤΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

η Φωφώ Ζουλάκη

δημοσιογράφος γράφει:

Αγιογαληνιώτες: Όμορφη βραδυά

Με απώτερο στόχο την πυκνότερη και δημιουργικότερη επικοινωνία οι Αγιο-Γαληνιώτες

βρέθηκαν και πάλι όλοι μαζί στην αίθουσά τους, στην αποκριάτικη χοροεσπερίδα, όπου ξεφάντωσαν οικογενειακά μέχρι τις πρωινές ώρες. Τα φαγητά τάφτιαξαν οι ίδιοι. Η Αγιο-Γαληνιώτικη ατμόσφαιρα ήταν έντονη, ήταν μια έξοχη βραδιά. Πρωτοστάτες στην επιτυχία της χοροεσπε

ρίδας; Πολλοί, μα ιδιαίτερα οι διοικούντες: Ο πρόεδρος Γιώργος Νικηφοράκης, ο αντιπρόεδρος Ιωάννης Φωτάκης, ο γενικός γραμματέας Απόστολος Τσακίρης, τα μέλη Κώστας Λινοξυλάκης, Γιώργος και Αλεξία Τρουλλινοπού, Αντώνης και Νίκος Παπαγιαννάκης, Στέλιος και Ρένα Βελουδάκη.

Φ. Ζ.

Ευρωεκλογές (12-6-94)

Εκπληκτικό! Τα ποσοστά των κομμάτων από την κάλπη της Αγ. Γαλήνης ήταν σχεδόν τα ίδια με τα πανελλήνια.

Ψήφισαν: 373.

Έλαβαν:

ΠΑΣΟΚ 140 ποσοστό 38% - 37,7% έδρες 10

ΝΔ 129 ποσοστό 34% - 32,6% έδρες 9

ΠΟΛΑ 29 ποσοστό 8% - 8,65% έδρες 2

ΚΚΕ 22 ποσοστό 6% - 6,27% έδρες 2

ΣΥΝ 18 ποσοστό 5% - 6,25 έδρες 2

ΔΗΑΝΑ 7 ποσοστό 2% -

ΚΟΛΛΑΤΟΣ 6 ποσοστό 1,5%

ΛΕΒΕΝΤΗΣ 4 ποσοστό 1%

ΕΠΕΝ 3 ποσοστό 0,8%

Διάφ. 15 ποσοστό 3,7%

ΠΟΛΑ και ΣΥΝ διπλασίασαν τη δύναμή τους καθώς και η ΔΗΑΝΑ η οποία πάρα λίγο να έπιανε το 3% και να έπαιρνε έδρα.

Την ημέρα των εκλογών, ένας γαμπρός του χωριού μας ο Εμμ. Βουμβουράκης, φύτεψε 3 φοίνικες στη θέση των άλλων οι οποίοι είχαν ξεραθεί. Μην νομισθεί πως είναι μέλος του λιμενικού ταμείου ή σύμβουλος της κοινότητας ή υποψήφιος πρόεδρος, που να θέλει να ανεβάσει το «μάζ» του. Τίποτα απ' όλα αυτά: οι φοίνικες που έβαλε είναι μικροί μα η πράξη του ΜΕΓΑΛΗ. Δείχνει πως αισθάνεται το χωριό σαν το σπίτι του. Θέλω δημόσια να τον συγχαρώ και ο καθένας μας ας τον μιμηθεί.

Αγ. Γαλήνη 13-6-94
Φάνης Μαυρογιώργης

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα στις 22-5-94 η Κρήτη γιόρτασε την 53η επέτειο από τη θρυλική μάχη της Κρήτης τον Μάιο του 1941. Μια μάχη που άλλαξε την πορεία της πιο φοβερής και αιματηρής παγκόσμιας σύρραξης ενάντια στον ολοκληρωτισμό, το φασισμό και το ναζισμό.

Στην ημερήσια εφημερίδα «ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

που εκδίδεται στα Χανιά από τον Γιάννη Ε. Γαρεδάκη, Καραϊσκάκη 49 τηλ. 70563, στο φύλλο της 22-5-94 σελίδα 11 και στη στήλη Λαϊκή Μούσα, διαβάσαμε μαντινάδες αφιερωμένες στην μάχη της Κρήτης, γραμμένες από τους Εμ. Πίτερη και Γιώργο Κοπανάκη που είναι οι εξής:

Μαντινάδες στη Μάχη της Κρήτης

Στο δεύτερο Παγκόσμιο και τα σαράντα ένα
η ιστορία γράφτηκε με δάκρυ και με αίμα.

Βοή μεγάλη ακούστηκε εις το νησί τη Κρήτης
και ξεφαντώναν τα βουνά κι ο γέρος Ψηλορείτης.

Πέντε η ώρα ήτανε τσ' εικοσιμιά του Μάη
κι αντί να ξημερώνει ο Θιός ερχόταν το σκοτάδι.

Τ' αεροπλάνα ήρθανε σαν σήφουνες κι αέρας
την Κρήτη μας βυθίσανε στο πένθος σε μια μέρα.

Κι ήρθενε ο κατακτητής την Κρήτη να πατήσσει
Να στήσσει επιτελεία του και να την αφανίσει.

Όμως ο κρητικός λαός δεν τοβαλένε κάτω
όπως στην τούρκικη σκλαβιά με άνδρα το Λεράτο.

Κι έγινε το ξεφάντωμα στο γέρο Ψηλορείτη
χρυσή σελίδα γράφτηκε στη δοξασμένη Κρήτη.

Στον πόλεμο και στη σκλαβιά η Κρήτη δεν τελειώνει
γερά φτερά 'χει στη ψυχή τ' ανοίγει και γλυτώνει.
Εμμ. Πίτερης

Ρέθυμνο

Αφιέρωμα στη Μάχη της Κρήτης

Μάχη και Κρήτη δυο θεριά στη γης πεσμένα
χρόνια 'ναι εκιά αμέτρητα πλεξούδα γεινομένα.

Μάχη μια λέξη όμορφη στου Κρητικού το στόμα
λέξη απού την γνώρισαν οι πέτρες και το χώμα.

Κρήτη πως ζεις το σκέπτομαι Κρήτη μου πώς αντέχεις
φύλους δεν έκαμες ποτέ εχθρούς μονάχα έχεις.

Αν κάτεχε ο φασισμός ίντα 'θε 'λα του λάχει
στην Κρήτη δεν θα' ρχότανε ποτέ να δώσει μάχη.

Χίτλερ εκείά που κοίτεσαι τρίζουν τα κόκκαλά σου
γιατί στην Κρήτη σβήσανε ούλα τα όνειρά σου.

Η Κρήτη είναι ένα δέντρο που μες στη φλόγα λιώνει
κι απού τη στάχτη πιο καλό, πιο ζωντανό φυτρώνει.

Η ιστορία πούγραψες αιώνια θα μένει
γιατί κατέχει ο Κρητικός να ζει και να πεθαίνει.

Δίχως νεκρούς η λευτεριά ζάλο ποτέ δεν κάνει
γιατί η παντέρμη βρίχνεται στου τουφεκιού την κάνη.

Γιώργος Κοπανάκης (ή Ξένος)

Τζαζ μουσείο στην Κρήτη

Είναι ένα μικρό μουσείο της τζαζ στην Αγία Γαλήνη της Κρήτης. «Όλη η ιστορία της τζαζ είναι εδώ», όπως γράφει σε μια πινακίδα μιας μικρής βιβλιοθήκης που υπάρχει στο μπαρ. Μουσικά όργανα, δίσκοι, βιβλία, σπάνια αντικείμενα. Ο Κώστας Σπανός κουράστηκε χρόνια

πολλά, για να φτιάξει το μικρό μπαρ - τζαζ μουσείο της Αγίας Γαλήνης. Παρόμοιο δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο. Ο Κώστας είναι ένας μαυριακός της τζαζ, που κάνει το μεράκι του σε ένα υπόγειο στην Αγία Γαλήνη. Ίσως γιατί τα μεγάλα όνειρα στην Ελλάδα χωράνε μονάχα σε μικρά υπόγεια. Πριν από λίγες μέρες η τοπική αστυνομία του ανακοίνωσε πως θα το κλείσει εφαρμόζοντας ένα νόμο που δεν του επιτρέπει να λειτουργεί. Ο Κώστας Σπανός είναι τώρα σε απόγνωση. «Θάνε Μικρούτσικε, προστάτη της τέχνης και του πολιτισμού, κάνε κανένα ντου στην επαρχία», μας γράφει. «Έλα στην Αγία Γαλήνη ν' ακούσεις τζαζ». «Γιώργο Μάγκα και Ψαραντώνη έλα να δεις ένα μικρό μουσείο που δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο». Το μικρό τζαζ μπαρ καλεί σε βοήθεια. Εκπέμπει SOS. Θα το ακούσει κανείς;

Στην ημερήσια Αθηναϊκή εφημερίδα ΕΘΝΟΣ στις 6-6-1994 διαβάσαμε για το μουσείο TZAZ στην Κρήτη που βρίσκεται στο χωριό μας ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ. Συμπτωματικά σε ταξίδι μου αστραπή

βρέθηκα στην Αγία Γαλήνη και με πληροφόρησαν ότι όντως η Αστυνομία «τη στείνει» κατά τη λαϊκή έκφραση κάθε βράδυ έξω από το κέντρο και δεν αφήνει να λειτουργήσει αυτό το σπάνιο μουσείο. Δεν θέλω να μπω σε ξένα χωράφια κι όταν αυτά είναι αρμοδιότητας της Αστυνομίας. Όμως ένα τέτοιο σπάνιο είδος που φιγουράρει και προβάλλει τουριστικά το χωριό μας μήπως θα πρέπει η αρμόδια υπηρεσία να δείξει μια κάποια ελαστικότητα για το συγκεκριμένο νόμο;

Πληροφορηθήκαμε ότι στο Ρέθυμνο τέλος Μαΐου διοργανώθηκε τριήμερο φεστιβάλ τζαζ από τον πολιτιστικό σύλλογο της πόλης και σκοπός του είναι να καθιερωθεί σαν θεσμός.

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΑ

Πολλοί είναι οι Αγιογαληνιώτες που έχουν ανέβει στην κορυφή του Ψηλορείτη. Όμως κανένας πιστεύω δεν ανέβηκε στην κορυφή του βουνού ΚΕΔΡΟΣ, που βρίσκεται δίπλα στο χωριό μας.

Διαβάζοντας την ημερήσια εφημερίδα ΧΑΝΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ της 25-11-1993 που εκδίδεται στα Χανιά από τον Ιωάννη Γαρεδάκη Καραϊσκάκη 49 Χανιά τηλ. 70433, διαπίστωσα ότι υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον για όσους αποφασίσουν να πραγματοποιήσουν μια τέτοια εκδρομή. Γι' αυτό σας μεταφέρω όσα γράφτηκαν στην εφημερίδα Χ. Ν. όπως τα είδαν και τα έζησαν οι χιονοδρόμοι - ορειβάτες Χανίων.

Οι χιονοδρόμοι - ορειβάτες Χανίων στην κορυφή του Κέδρου

Την περασμένη Κυριακή ο Σύλλογος χιονοδρόμων ορειβατών Χανίων πραγματοποίησε ανάβαση στο όρος «Κέδρος» του Ρεθύμνου (υψώστερο 1.776 μ.). Η ομάδα του Σ.Χ.Ο. Χανίων πραγματοποίησε την ανάβαση από το χωριό Γερακάρι, που ευρίσκεται σε υψόμετρο 700 μ. περίπου και διήρκεσε τρισήμισι ώρες.

Το βουνό «Κέδρος» το χαρακτηρίζουν οι πολλές πηγές και εντύπωση προκάλεσαν τα τρεχούμενα νερά, που η ομάδα συνάντησε σε τρία διαφορετικά σημεία στη διαδρομή προς την κορυφή.

Επίσης, συνάντησε δύο ερημοκκλήσια σε μεγάλο υψόμετρο. Το ένα, ο Προφήτης Ηλίας είναι χτισμένο με πέτρα μέσα σε ένα σπήλαιο, που ευρίσκεται σε υψόμετρο 1500 μ. περίπου. Το

σπήλαιο αυτό που έχει βάθος 25 μ., ύψος από 3 έως 5 μ. και πλάτος εισόδου 4 μ. για να καταλήξει στα 2 μ. στο βάθος του, χαρακτηρίζεται από την υγρασία που επικρατεί στο εσωτερικό του και τα νερά που στάζουν από παντού.

Το άλλο ερημοκκλήσι είναι η Ανάληψη και ευρίσκεται στην κορυφή του βουνού από την οποία η θέα ήταν εκπληκτική, αν και ο δυνατός αέρας και η κατά διαστήματα εμφανιζόμενη ομίχλη δεν επέτρεψαν στην ομάδα να την απολαύσει.

Όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν, μπορεί κανείς να δει από την κορυφή εκτός από το Κρητικό και Λιβικό Πέλαγος, πλήθος από κορυφές, όπως ανατολικά την Σάμιτο και τον Ψηλορείτη, βόρεια τον Βρύσινα, δυτικά την Κουρούπα, τα Τσιλίβδηκα Όρη, τον Κρουονερίτη, τα βουνά του Καλλικράτη (Πυρόβολος, Μπούμπουλας κ.λπ.), στο βάθος τα Λευκά Όρη και νοτιοδυτικά τον Σιδερώτα.

Η κατάβαση από την κορυφή διήρκεσε δυόμισι ώρες περίπου και η ομάδα του Σ.Χ.Ο. Χανίων, ακολουθώντας μία τροποποιημένη σε σχέση με την ανάβαση διαδρομή, κατέληξε πάλι στο χωριό Γερακάρι, που ευρίσκεται στις κατώτερες παρυφές του βουνού «Κέδρος».

Π. Δ.

ΘΕΡΙΝΑ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Οι ώρες των θερινών δρομολογίων των λεωφορείων ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΓΑΛΗΝΗΣ από Δευτέρα έως Παρασκευή είναι: 06.30', 07.30', 09.00', 10.30', 12.30', 14.00', 16.15', Σάββατο και Κυριακή 07.30', 09.00', 10.30', 12.30', 14.00', 16.15'.

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ - ΗΡΑΚΛΕΙΟ: Από Δευτέρα έως Παρασκευή είναι: 07.45', 09.30', 11.30', 13.15', 15.00', 16.15', 18.30'. Σάββατο. 07.45', 10.00', 12.00', 13.15', 15.00', 16.15', 18.30. Κυριακή. 07.45', 10.00', 12.00', 15.00', 16.15', 18.30'.

Το τηλέφωνο του πρακτορείου των λεωφορείων Ηρακλείου είναι 081-255.965 για κάθε σας πληροφορία.

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Στις ευρωεκλογές που έγιναν στις 12-6-1994 η Αγία Γαλήνη έφερε τα εξής αποτελέσματα:

Εγγεγραμμένοι: 540

Εψήφησαν: 373

Έγκυρα: 364

Λευκά: 6

Άκυρα: 3

Τα κόμματα έλαβαν τους εξής ψήφους: ΠΑΣΟΚ 140, Νέα Δημοκρατία 129, Πολιτική Άνοιξη 29, Κ.Κ.Ε. 22, Συνασπισμός 18, ΔΗ.ΑΝΑ 7, Κολάτος 6, Ένωση Κεντρώων 4, ΕΠΕΝ 3, Αρισ. Κίνηση κατά της ΕΟΚ 1, Πολιτ. Οικολογία 1, ΜΛ-ΚΚΕ 1, Ένωση Οικολόγων 1, και λοιπά κόμματα 2.

Στις βουλευτικές εκλογές 10-10-1993 τα κόμματα έλαβαν ΠΑΣΟΚ 212, Ν.Δ. 166, Συνασπ. 11, ΚΚΕ 14 και Πολ.Αν. 10.

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Μετά από 20 και πλέον χρόνια προσφοράς των υπηρεσιών μου με όλες μου τις δυνάμεις στο Σύλλογό μας κατ' αρχήν σαν ιδρυτής και πρόεδρος και κατόπιν σαν μέλος, αποφάσισα ν' αποσυρθώ και να μη συμμετέχω στη λίστα στις επόμενες εκλογές τις 29-5-94 για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Σύλλογός μας που συγκαταλέγεται μεταξύ των πρώτων της Αθήνας είναι ένα νοικοκυρεμένο σωματείο με σωστή λειτουργία και συνεχή ανοδική πορεία, μακριά από πολιτικές τοποθετήσεις και πάθη. Γι αυτό και πιστεύω ότι στο σημείο που βρίσκεται τώρα δε χρειάζεται πλέον τις υπηρεσίες μου.

Στα 25 χρόνια της πορείας του το έργο του κατά την άποψή μου υπήρξε πλούσιο και θετικό, αφού εκπλήρωσε και συνεχίζει να εκπληρώνει το σκοπό για τον οποίο και ιδρύθηκε.

Όλοι μας θυμούμαστε κάποιες όμορφες και αξέχαστες ώρες που περάσαμε μαζί γλεντώντας και χορεύοντας μέχρι πρωίας, τις οικονομικές προσφορές σε χωριανούς μας που χρειάζονταν βοήθεια, τα μικρά έργα που έγιναν στο χωριό μας, τις πολιτιστικές μας εκδηλώσεις, τις εκδρομές μας, την απόκτηση ακινήτου που έγινε και το στέκι μας αλλά το σπουδαιότερο και βασικότερο είναι ότι το μικρό αυτό σωματείο μαζί και με την έκδοση του περιοδικού έγινε πόλος έλξης και αιτία νέων επαφών και γνωριμιών αλλά και σύσφιξης των μεταξύ μας σχέσεων.

Και μια και αναφέρθηκα στο περιοδικό του οποίου και αναλαμβάνω την επιμέλεια εκδόσεώς του κατόπιν προτάσεως του νέου Δ.Σ., θα ήθελα και πάλι να σας υπενθυμίσω ότι για τη συνέχιση της έκδοσής του χρειάζεται η βοήθεια όλων μας, με την αποστολή οποιουδήποτε χρήσιμου υλικού.

Και πάλι σας ευχαριστώ και εύχομαι στο νέο Δ.Σ. καλή συνέχεια με βελτίωση για θετικότερα αποτελέσματα.

Κώστας Κ. Λινοξυλάκης

CONFERENCE - SUPPORT

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΜΕ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

ΑΦΟΙ ΤΣΑΚΙΡΗ ΕΠΕ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Οδός Κατραμή 18 - 115 24 Αθήνα

Τηλ.: 69.15.114 - 69.26.826 - ΚΙΝ. ΤΗΛ. 093-201454 Τηλ./Fax 6493781

ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΒΙΒΛΙΑ Α,Β,Γ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
ΙΔΡΥΣΗ, ΔΙΑΛΥΣΗ, ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ, ΕΡΓΑΤΙΚΑ,
Φ.Π.Α., ΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Κ.ΛΠ.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

Μακρυγιάννη 63 - 132 31 Πετρούπολη

Τηλ. Γραφ. 26.51.689 - Οικίας 26.56.688

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ο Χαράλαμπος

Ε. Αλεξανδράκη στην Αγία Γαλήνη

Κατασκευάζει και πωλεί Κρητική Λύρα

Τηλ.: 0832-91326 και στην Αθήνα ο Μανώλης Σαριδάκης Τηλ., 01-5727774 για όσους ενδιαφέρονται να αγοράσουν.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Εσόδων - Εξόδων διαχειριστικής περιόδου από 27-6-1990 έως 31-5-1994

με την ευθύνη του προηγούμενου Δ.Σ.

ΕΞΟΔΑ:

Υπόλοιπο ταμείου που παρέλαβε δρχ. 318.707

Από εθελοντικές προσφορές δρχ. 2.376.010

Από λαχειοφόρες αγορές δρχ. 1.213.700

Από τόκους δρχ. 290.661

Από εκδηλώσεις Συλλόγου δρχ. 329.533

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ Δρχ. 4.528.611

ΕΞΟΔΑ:

Για δαπάνες έκδοσης περιοδικού δρχ. 1.391.102

Για γραφική ύλη (φάκελλα κ.α.) δρχ. 145.748

Για ταχυδρομικά δρχ. 405.740

Για ΔΕΗ - ΟΤΕ - ΕΥΔΑΠ - Συνδρομές δρχ. 229.208

Για κοινόχρηστα πολυκατοικίας δρχ. 40.582

Για ασφάλεια πυρός δρχ. 49.856

Για δωρεές - φιλανθρωπία δρχ. 343.744

Για πάγιο εξοπλισμό, κατασκευή βεράντας, αλλαγή φωτισμού εσωτ. χώρων δρχ. 523.529

Για άλλες λειτουργικές ανάγκες του Συλλόγου, όπως: αναλώσιμα για τις εκδηλώσεις του Συλλόγου (ρακί, πλαστικά - χαρτικά μιας χρήσης, αρτοκλασίες, βασιλόπιτες, αμοιβές οργανοπαίκτων, καθαριστριών κ.α.), καταθέσεις στεφανιών κ.α. δρχ. 681.991

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ Δρχ. 3.811.502

ΠΙΣΤΩΤΙΚΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΕΙΣ ΝΕΟΝ Δρχ. 717.109

Δρχ. 4.528.611

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Γ. Νικηφοράκης

Ο Γεν. Γραμματέας

Τ. Τσακίρης

Ο Ταμίας

Ε. Παπαδογιάννης

Αφιέρωμα στην αγαπημένη μας Αννούλα

Από την Ελευθερία Παπαδάκη - Λαμπάκη

Χάρε και ίντα σου κάναμε, και μπηκές στο μπαξέ μας

κι έκοψες τον καλύτερο και πήρες μενεξέ μας.

Χάρε σκληρέ και άπονε, έκανες κακή κρίση και πέταξες το χέρι σου κι έκοψες κυπαρίσι.

Χάρε δε βρήκες αλλουνού σπίτι να πας ν' α-
νοίξεις
μόνο τις δυό τους κοπελιές, να τους τις ξεται-
ριάσεις.

Ο χάρος είναι άκαρδος, φίλο ποτέ δε πιάνει
όμως σ' εσένα έπρεπε εξαίρεση να κάνει.
Η μοίρα σου δε σ' άφησε Αννούλα να γερά-
σεις
ήτανε θέλημα Θεού τα νειάτα σου να χάσεις.
Ήταν της μοίρας σου γραφτό, γρήγορα να
πεθάνεις
μάννα, πατέρα κι αδελφή και φίλους να πικρά-
νεις.

Σε δίκασε να μη χαρείς αυτό που πεθυμού-
σες
και σβήσανε τα όνειρα, που 'κανες όταν ζού-
σες.

Μοίρα σκληρή και άπονη γιάντα χτυπάς τσ'
ανθρώπους
και τους γκρεμίζεις τα όνειρα, που χτίσανε
με κόπους.

Η ατυχία ήρθε να η μιά πάνω στην άλλη
ούτ' ο Θεός δεν πρόλαβε το χέρι του να βά-
λει.

Ό,τι κι αν έκανες Θεέ, δε σου κρατούν κακία
μα την Αννούλα που 'πηρες, ήτανε αδικία.
Αυτό ήταν για όλους μας απώλεια μεγάλη
μα δεν μπορεί με το Θεό κανένας να τα βά-
λει.

Πολλές καρδιές ραγίσανε, και γίνανε κομμά-
τια
σαν μάθαν πως εκλείσανε, τα όμορφα σου
μάτια.

Κλάψαν και λυπηθήκανε πολλοί τη μέρα εκεί-
νη
και σ' αποχαιρετήσανε, με πόνο και οδύνη.
Πέθανε, χάρε, πέθανε, καιρός σου είναι και
σένα

γιατί στον κόσμο τούτονε τι πολλά 'χεις κα-
μωμένα.

Αγαπητή και αλησμόνητη Άννα,

Εκπροσωπώντας το Σύλλογο Ελλήνων Αρ-
χαιολόγων και τους συναδέλφους της Ρόδου,
εκφράζω τη βαθειά οδύνη όλων μας για την ανα-
πάντεχη απώλειά σου. Ως πριν από λίγο συμμε-
τείχες γεμάτη ζωή και ενθουσιασμό στις δρα-
στηριότητες της Εφορείας. Αδυνατούμε να πι-
στέψουμε ότι η σκληρή μοίρα έκοψε το νήμα της

ζωής σου ακριβώς στο σημείο που σε περίμεναν
πολλά στην επιστημονική και υπηρεσιακή σου
εξέλιξη και στην προσωπική σου ζωή.

Η Εφορεία έχασε ένα δραστήριο μέλος της
και η αρχαιολογική μας οικογένεια ένοιωσε ένα
μεγάλο κενό. Μεγάλη ήταν η συγκίνηση στη Ρό-
δο για το ατύχημά σου, όπως αποδεικνύει το
έντονο ενδιαφέρον όλου του προσωπικού της
Υπηρεσίας μας και των απλών ανθρώπων, κα-
θώς και η συμμετοχή του τοπικού τύπου και των
μέσων μαζικής ενημέρωσης στην αγωνία και τη
θλίψη μας έως σήμερα, πράγμα που δείχνει ότι
υπήρξες ένα αγαπητό πρόσωπο μέσα στη μικρή
μας κοινωνία.

Υπηρεσιακά συνέδεσες τη δραστηριότητά
σου κυρίως με την περιοχή της Ιαλυσού, όπου
με ιδιαίτερο ζήλο και εργατικότητα χειριζόσουν
υπεύθυνα τον τελευταίο καιρό τόσο το ανασκα-
φικό έργο όσο και το δύσκολο έργο της προστα-
σίας των αρχαίων και των αρχαιολογικών ζωνών.
Μας ένωσαν κοινοί αγώνες και προσωπικά δε θα
ξεχάσω τη γόνιμη και αρμονική συνεργασία μας.
Θα ήθελα έστω και από αυτή τη θλιβερή θέση,
να σου εκφράσω τις πολλές ευχαριστίες όλων
μας για όσα μας πρόσφερε στο σύντομο πέρα-
σμά σου από κοντά μας.

«Ον οι Θεοί φιλούσιν αποθνήσκει νέος». Αυτό
ας είναι μια παρηγοριά στην ανείπωτη θλίψη των
γονιών, της αδελφής και των συγγενών σου, που
σε έχασαν τόσο πρόωρα.

Ας είναι ελαφριά η αττική γη που θα σε καλύψει σε λίγο.

Ι.Χ. Παπαχριστοδούλου
ΕΦΟΡΟΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΕΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να ευχαριστήσουμε τους χωριανούς - συγγενείς και φίλους και όλους όσους παρευρέθηκαν στην κηδεία της αγαπημένης μας Αννούλας και μας συλλυπήθηκαν με τηλεφωνήματα, τηλεγραφήματα και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

Οικογένεια Κώστα Γρηγοριάδη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να ευχαριστήσουμε τους συγγενείς και φίλους, τους γείτονες και μη για τις υπηρεσίες και το ενδιαφέρον που έδειξαν στο σύζυγο πατέρα και παππού ΜΙΛΤΙΑΔΗ ΜΠΑΝΤΙΝΑΚΗ και όλους όσους παρευρέθηκαν στην κηδεία του και μας συλλυπήθηκαν με τηλεφωνήματα - τηλεγραφήματα και με οποιοδήποτε άλλο τρόπο. Η σύζυγος: Μαρία. Τα παιδιά: Μανώλης - Μαίρη Μπαντινάκη, Γιώργης - Μαρία Μπαντινάκη, Πόπη - Σωκράτης Μπεκατώρος και εγγόνια.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

—Ο Στέλιος Εμμ. Μαμαλάκης εις μνήμην των γονέων του Εμμανουήλ και Ελένης, προσέφερε το ποσόν των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ., για την ενίσχυση του Συλλόγου μας.

—Η Ανθούλα Βασιλάκη εις μνήμην του συζύγου της Γιάννη, προσέφερε το ποσόν των πέντε χιλιάδων (5.000) για την ενίσχυση του Συλλόγου μας.

—Η Γιούλα Νικηφοράκη εις μνήμην του συζύγου της Μιχάλη, προσέφερε το ποσόν των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. για την ενίσχυση του Συλλόγου μας.

—Η Μαρία Δοξανάκη (το γένος Σωτήρη Πετρακάκη) εις μνήμη της θείας της Μαρίας Φωτίου (Μαρία του Παπά) προσέφερε το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) δρχ. για την ενίσχυση του Συλλόγου μας.

—Η οικογένεια Κώστα Γρηγοριάδη εις μνήμη της κόρης και αδελφής ΑΝΝΟΥΛΑΣ προσέφεραν το ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. για την ενίσχυση του Συλλόγου μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου θερμά ευχαριστεί.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

—Οι αυτοκόλλητες ετικέτες με τις διευθύνσεις που σας στέλνουμε τα περιοδικά και τις ανακοινώσεις είναι προσφορά των αδελφών Στέλιου και Γεώργη Μαθιουδάκη.

—Επίσης οι δακτυλογραφήσεις και φωτοτυπίες διαφόρων εντύπων είναι προσφορά των αδελφών Μανώλη και Τόλη Τσακίρη.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τους ευχαριστεί.

Κατάλογος χρηματικών προσφορών στο Σύλλογό μας από 3-12-1993 μέχρι 30-6-1994

Νίκος Σπιθάκης Αθήνα δρχ. 5.000

Χριστίνα Μ. Γιαννακάκη Αθήνα δρχ. 5.000

Μίμα Γ. Νικηφοράκη Αθήνα δρχ. 5.000

Στέφανος Νικηφοράκης Αγία Γαλήνη δρχ. 5.000

Γεώργ. Χ. Παπαδογιάννης Αγία Γαλήνη δρχ. 5.000

Αντώνης Καραντζής Κορυδαλλός δρχ. 5.000

Παναγ. Κρητικός Κορυδαλλός δρχ. 3.000

Σπύρος Μπιλίκης Κορυδαλλός δρχ. 3.000

Σταματίνα Τρουλινού Κορυδαλλός δρχ. 5.000

Παναγιώτης Κούνουπας (γαμπρός της κ. Μαρίας Καραντζή) Αθήνα δρχ. 5.000

Ευάγγελος Κοτσάρας Αθήνα δρχ. 5.000

Ρέμη Παπαδογιάννη-Μαχίνη Αθήνα δρχ. 10.000

Μιχάλης Ν. Βεργαδής Αθήνα δρχ. 5.000

Μανώλης Πατεράκης Αθήνα δρχ. 5.000

Μιχάλης Μ. Βελουδάκης Αθήνα δρχ. 2.000

Μανώλης Μαρκομανώλης Αθήνα δρχ. 5.000

Σωκράτης Μπεκατώρος Αθήνα δρχ. 5.000

Τσαουρδάς Ανδρέας Αθήνα δρχ. 5.000

Μαρκάκη Μιχ. Αναστασία Αθήνα δρχ. 5.000

Γιάννης Γ. Μηναδάκης Αθήνα δρχ. 5.000

Δήμητρα Γ. Νικηφοράκη Αθήνα δρχ. 5.000

Χρήστος Εμ. Μηναδάκης Αθήνα δρχ. 5.000

Νίκος Εμ. Παπαδογιάννης Αθήνα δρχ. 5.000

Κων/νος Κοσ. Λινοξυλάκης Αθήνα δρχ. 5.000

Κοσμάς Δ. Λινοξυλάκης Αγ. Γαλήνη δρχ. 5.000

Γεωργία Στ. Παπαδάκη Αγ. Γαλήνη δρχ. 5.000

Μιχάλης Ε. Μαμαλάκης Αγ. Γαλήνη δρχ. 5.000

Γιάννης Στερ. Παπαδάκης Αγ. Γαλήνη δρχ. 5.000

Κώστας Ταταράκης Σπήλι δρχ. 5.000

ΜΟΡΦΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

Μια ακόμη παλιά φωτογραφία έφθασε στα χέρια μας από τον Αντώνη Κασωτάκη με πρόσωπα χωριανών μας. Πιθανή χρονολογία της το 1923 περίπου κι αυτή βγαίνει από το κοπελάκι που βρίσκεται δεξιά και πιθανολογείται να είναι ο Μιχάλης Χριστοφάκης που γεννήθηκε το 1917.

Ας πάρουμε τα ονόματα από αριστερά: Πρώτη σειρά: όρθιοι είναι: Κωστής Χριστοφάκης, Δήμος Βασιλάκης, Κοσμάς Λινοξυλάκης, Μάρκος Σαβοργιανάκης, Χαρίδημος Γιαννακάκης με την μαντήλα στο κεφάλι, Μιχάλης Ν. Παπαδογιάννης, Νίκος Καράλης και Μιχάλης Κ. Χριστοφάκης.

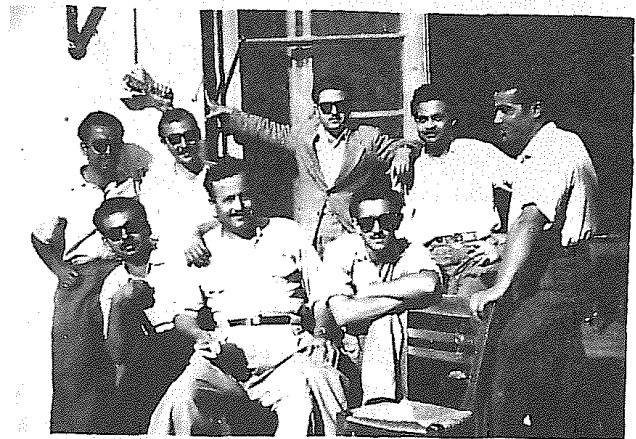
Καθήμενοι: Ένας Ιεραπετρίτης, Μιχάλης Βεργαδής, ο επόμενος που δε φαίνεται το πρόσωπό του γιατί είναι χαλασμένη η φωτογραφία, πιθανόν να είναι ο Βασιλογιάννης με τον αργιλέ, μετά είναι ο Κωστής Κανδηλάκης με τον αργιλέ, Μανώλης Φραγκάκης (βαρελάς) ο επόμενος με την τραγιάσκα άγνωστος, ο Γεώργιος Μηναδάκης και τελευταίος ο Νίκος Παπαδογιάννης (μαραγκός).

Άλλες φωτογραφίες νεώτερης γενιάς χωρίς ημερομηνία αλλά από τα πρόσωπα που βλέπετε οι περισσότεροι ήταν ανύπαντροι και όταν σήμερα οι ίδιοι έχουν παιδιά γύρω στα 30 χρόνια βγάλετε μόνοι σας το συμπέρασμα της χρονολογίας τους. Πάντως είναι μιας καλής εποχής που γλεντούσαν όμορφα κι ωραία χωρίς πολιτικές αποχρώσεις (κόκκινες, πράσινες, μπλε κ.λπ. και ο νωών νοείτω). Πρώτη φωτογραφία: Νίκος Μηναδάκης, Γεώργιος Βελουδάκης που δυστυ-

χώς και οι δυό τους (ωραίοι άνθρωποι) δεν υπάρχουν πια στην ζωή, και συνεχίζουμε Κώστας Ηλ. Μαμαλάκης, Μύρος Βεργαδής, Δήμος Λινοξυλάκης, Πύραμος Τσαχάκης αυτός που τρώει πασατέμπο ποιός είναι; Κώστας Φραγκάκης και Μανώλης Μπαντινάκης.

Δεύτερη φωτογραφία: Όρθιοι: Δήμος Λινοξυλάκης, Σωτήρης Πετρακάκης, Μανώλης Μπαντινάκης, Γεώργιος Σφακιανάκης, Ηλίας Χριστο-

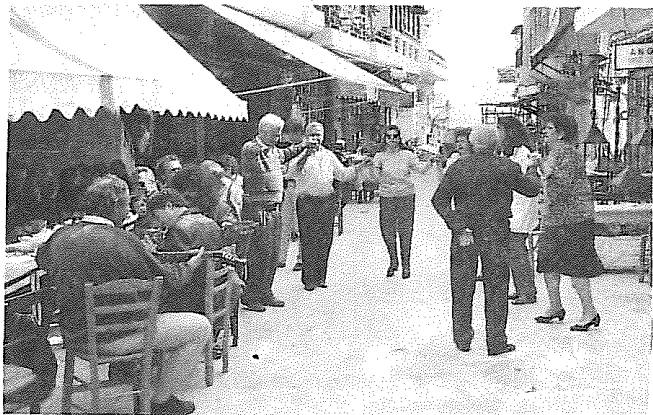

φάκης, καθήμενοι: Μανώλης Σπυριδάκης, Μιχάλης Παπαδογιάννης, και Αντώνης Μπαντινάκης. Δυστυχώς κι απ' αυτούς οι Σωτήρης, Σφακιανός, Σπυριδάκης και Μ. Παπαδογιάννης δεν υπάρχουν στην ζωή. Οι φωτογραφίες είναι του Μανώλη Μπαντινάκη.

Ο γνωστός φίλος μας και λάτρης του χωριού μας Λεονάρδος έστειλε τις παρακάτω φωτογραφίες από την ημέρα της Καθαράς Δευτέρας 14-3-1994.

Πρώτη φωτογραφία: Όμορφη παρέα καλό το κέφι με πρώτο στο χορό τον Μπάμπη Αλεξανδράκη και τελευταίο τον Αντώνη Κασωτάκη και

στα λαούτα Μύρος Ρυακιωτάκης, Μύρος Τυρο-

κομάκης. Η φωτογραφία είναι βγαλμένη στην αγορά έξω από της Κλεάνθης και του Αρίστου Βουλγαράκη.

Δεύτερη φωτογραφία: Άλλη μια καλή παρέα με τα ωραία τους φαγητά. Η φωτογραφία είναι βγαλμένη έξω από του Μύρου Τσαχάκη την ημέρα της Καθαρής Δευτέρας 14-3-1994.

Τρίτη φωτογραφία: Οι μασκαράδες στον Αποκριάτικο χορό στις 11-3-1994 που έγινε στο χω-

ριό μας. Από αριστερά είναι η Πόπη Λουκάκη και η Ελένη Μα. Μαργαρίτη.

ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ»

ΑΡΙΘΜΟΣ 28 - ΤΕΥΧΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 1994

Εκδίδεται και διανέμεται δωρεάν χάρη του κοινωνικού σκοπού του Συλλόγου
Συνδρομές προαιρετικές

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΓΙΑ ΓΑΛΗΝΗ»

Γιάννης Κωσ. Φωτάκης Πρόεδρος τηλ. 8071297 Fax 8079264

Μηνάς Γεώρ. Μηναδάκης Αντιπρόεδρος τηλ 9934808

Απόστολος Νικ. Τσακίρης Γεν. Γραμματέας τηλ. 6915114 Fax 6493781

Γεώργιος Μιχ. Τρουλινός Ειδ. Γραμματέας τηλ. 5017685

Αντώνης Νικ. Παπαγιαννάκης Ταμίας τηλ. 2651689 - 2656688

Στέλιος Μυρ. Βελουδάκης Σύμβουλος τηλ. 5018590

Μιχάλης Νικ. Βεργαδής Σύμβουλος τηλ. 2517748

Ηλίας Εμ. Μαρκάκης Σύμβουλος τηλ. 2610942

Χρήστος Εμ. Μηναδάκης Σύμβουλος τηλ. 6533377

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Κώστας Μιχ. Γιασαμάκης τηλ. 3467063

Γεώργιος Στεφ. Νικηφοράκης τηλ. 3225167 Fax 3242953

Νίκος Εμ. Παπαδογιάννης τηλ. 9754841

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Γιάννης Φωτάκης - Δειράδων 6 Ν. Κηφισιά Τ.Κ. 14564

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Κώστας Κοσ. Λινοξυλάκης - Χαρ. Τρικούπη 83 Τ.Κ.10681

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Διπύλου 5, 105 53 Αθήνα τηλ. 3252841

ΔΙ ΕΠΙΤΑΓΕΣ: Αντώνης Νικ. Παπαγιαννάκης - Μακρυγιάννη 63 Πετρούπολη Τ.Κ. 13231

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούνται τα μέλη
να ενημερώνουν εγκαίρως το Σύλλογο
για κάθε αλλαγή της διεύθυνσής τους.
Εάν κάποιος από τους συμπολίτες μας
δεν παίρνει το περιοδικό,
ας μας ειδοποιήσει να του το στείλουμε δωρεάν.